

ΕΤΟΣ ΣΤ'.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'
 ΤΕΥΧΟΣ 21^{ον}
 Συνδρομή Έσωτερικοῦ Φρ. 16.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
 ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

4 ΜΑΡΤΙΟΥ 1906
 ΑΘΗΝΗΣ ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 101
 Συνδρομή Έξωτερικοῦ Φρ. 20.

Ο ΒΕΖΟΥΒΙΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΗΦΑΙΣΤΕΙΑ

Α'.

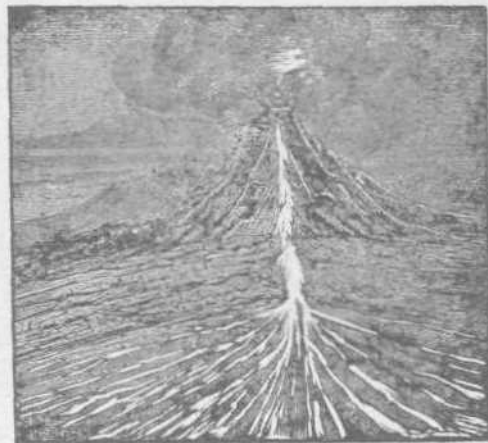

εἰς τὸν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καταστρεπτικὸν σεισμὸν τῆς Καλαβρίας, ὁ Βεζούβιος, τὸ παρὰ τὴν Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας ἐνεργὸν ἠφαιστειὸν ἠπυρίπνον ὄρος τὸ τοῦ Στράβωνος Οὐεσοῦιον, εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὸ στάδιον τῶν παροξυσμῶν, ἀπειλοῦν νὰ πνίξη καὶ νὰ καύσῃ τοὺς περιοίκους διὰ διαπύρων μύδρων, θερμοῦς

σποδοῦ καὶ πυρίνων ποταμῶν ἐκ τετηκνίας πέτρας, (ρύακος, δηλ. λάβας), οὐχὶ δὲ ἀπίθανον καὶ διὰ βορβορωδῶν χειμάρρων νὰ μεταβάλλῃ εἰς ἀπέραντα τέλματα τοὺς κύν εὐανθεῖς κήπους καὶ παγκάλους ἀγροὺς τῆς χώρας.

Δέν ἐμφανίζεται δὲ τὸ Οὐεσοῦιον τὸ πρῶτον ἤδη ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος θνυμοειδὲς καὶ ἀπειλητικὸν, ἀλλὰ πολλάκις ἐνήργησε καὶ ἐξέχυσε ἐκ τῶν διαπύρων τοῦ πλανήτου ἡμῶν σπλάγγων διάπυρον ὕλικὸν καὶ κατέστρεψε τὴν περίχωρον.

Μέχρι τοῦ 79 μ. Χ. τὸ πυρίπνον τοῦτο ὄρος ἐθεωρεῖτο ἐσβεσμένον καὶ ἦν κατάφροντ μέρους τῆς κορυφῆς αὐτοῦ, ὡς ὁ Στράβων δηγεῖται ἐν τοῖς Γεωγραφικοῖς αὐτοῦ (σελῆς 205, 46):

Τομὴ ἠφαιστείου.

« Ὑπέρκειται δὲ, λέγει, τῶν τόπων τοῦτων ὄρος Οὐεσοῦιον, ἀγροῖς περιοικόμενον παγκάλους πλὴν τῆς κορυφῆς, αὕτη δ' ἐπίπεδος μὲν πολὺ μέρος ἐστίν, ἀκαρπος δ' ὄλη, ἐκ δὲ τῆς ὄψεως τεφρώδης καὶ κοιλάδας φαίνει σηραγγώδεις πετρῶν αἰθαλωδῶν τὴν χροάν, ὡς ἂν ἔκβεβρωμένων ὑπὸ πυρός· ὡς τεκμαίροισ' ἂν τις τὸ χωρίον τοῦτο καίεσθαι πρότερον καὶ ἔχειν κρατήρας πυρός, σβεσθῆναι δ' ἐπιλιπούσης τῆς ὕλης. Τάχα δὲ καὶ τῆς εὐκαρτίας τῆς κύκλω τοῦτ' αἷτιον, ὥσπερ ἐν τῇ Κατάτῃ, φασί, τὸ ἀποτεφρωθὲν μέρος ἐκ τῆς σποδοῦ τῆς ἀνανεχθείσης ὑπὸ τοῦ Αἰτναίου πυρός εὐάμπελον τὴν γῆν ἐποίησεν.»

Ὁ Στράβων, γεννηθεὶς ἐν Ἀμασειᾷ τοῦ Πόντου τῷ 90ῷ π. Χ., ἦν οὐ μόνον γεωγράφος διάσημος, περιηγηθεὶς πλεῖστον μέρος τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου, ἀλλὰ καὶ γεωλόγος, δυνηθεὶς νὰ διαγνώσῃ, ὅτι

πολλῶν τῆς γῆς τόπων ἠφαιστειογενῶν τὸ εὐάμπελον καὶ εὐφορον αὐτῶν αἰτίαν ἔχει τὴν ἀπὸ τῶν ἠφαιστειῶν ἐνεργῶν ἢ ἐσβεσμένων, ἀναφυσήσαν σποδὸν ἢ τέφραν. Διὰ τοῦτο περιγράφων ὁ Στράβων τὸ ἐν Σικελίᾳ ἠφαιστειὸν Αἴτνη, λέγει τοὺς ἐξῆς σοφωτάτους λόγους ἐν τοῖς γεωγραφικοῖς αὐτοῦ (σελ. 223. 28).

«Ἡ μὲν οὖν σποδὸς, λυπήσασα πρὸς καιρὸν, ἐνεργεῖ τὴν χώραν χρόνοις ὑσιερον· εὐάμπελον γὰρ παρέχεται καὶ χρησιόκαρπον, τῆς ἄλλης οὐχ ὁμοίως οὐσης εὐόινον· τὰς τε ρίζας (ἄς) ἐκφέρει τὰ κατατεφρωθέντα χωρία, παιαίν (δ,) ἐπὶ τοσοῦτον τὰ πρόβατά φασιν, ὥστε πνίγεσθαι· διόπερ ἐκ τῶν ὠτων ἀφαιροῦσιν αἷμα δι' ἡμερῶν τεσσάρων ἢ πέντε, καθάπερ τοῦτο καὶ κατὰ τὴν Ἑρῶνθειαν συμβαῖνον εἰρήκαμεν».

Διὰ τοῦτο καὶ οἱ νῆσοι Θήρα καὶ Μήλος εἶνε εὐάμπελοι.

Ἀνυφοῦται δὲ τὸ Οὐδεσοῦιον σχεδὸν ἀμέσως ἀπὸ τῆς θαλάσσης τοῦ Κυμαίου (τῆς Νεαπόλεως) κόλπου, ἔχον δύο κορυφάς. Τοῦτων ἡ χθαμαλωτέρα, ὕψους 1137 μέτρων καλεῖται Σόμμα, ἐφ' ἧς τὸ ἠφαιστειοσκοπεῖον καὶ εἶνε λείψανον τοῦ ἀρχαίου τοῦ ἠφαιστειῶν κρατῆρος, ὃν εἶδε καὶ ὁ Στράβων. Ἡ ἑτέρα κορυφή, ὕψους περίπου 1282 μέτρων, εἶνε ἐκείνη, ἐξ ἧς ἀναφυσῶνται διαρκῶς ἢ κατὰ περιόδους ὕδρατμοὶ καὶ σποδός, ἀναβάλλονται δὲ κατὰ τοὺς παροξυσμοὺς διάπυροι μύδροι. Αὕτη ἐσχηματίσθη ἐν ἱστορικοῖς χρόνοις κατὰ διαφόρους περιόδους ἀπὸ τοῦ 79 μ. Χ. Ἡ κορυφή δ' αὕτη φέρει τὸν κρατῆρα ἔχοντα διάμετρον 650—700 μέτρων. Ἡ τὰς δύο κορυφάς χωρίζουσα κοιλάς καλεῖται Ἰππειὸς ἀλλή (Atrio del Cavallo). Σημειωτέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ ἱστορικὸς Προκόπιος ἐν τῇ Βυζαντινῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ (τόμ. Β') καλεῖ τὸν Οὐδεσοῦιον Βέγβιον, ὀρθότερον δὲ κατὰ τὸν κ. Κόντον Βέσβιον, ὡς ὀνομάζει αὐτὸν ὁ Ἰωάννης ὁ Ξιφιλίνος ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῆς Ἱστορίας Αἰωνοῦ τοῦ Κασίου.

ἠφαιστειὸν δὲ καλεῖται κωνοειδῆς λόφος ἢ ὄρος, οὐτινος ἢ κορυφή φέρουσα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κοιλότητα, τὸν κρατῆρα, διετέλεσεν ἢ διατελεῖ καὶ νῦν ἐν συγκοινωνίᾳ διὰ πόρον μετὰ τῶν ἀγνώστων ἡμῖν σπλάγγων τοῦ πλανήτου καὶ ἀναφυσᾷ ἀέρας καὶ ὕδρατμοὺς, ἀναβάλλει μύδρους

πυρίνους καὶ θερμὴν σποδὸν καὶ ἐκχύνει πυρίνους ποταμοὺς ἐκ πέτρας τετηκνίας. Καὶ ἄσβεστον μὲν καλεῖται διὰν ἐνήργησεν ἐν ἱστορικοῖς χρόνοις ἢ καὶ ἐξακολουθεῖ καὶ νῦν νὰ ἐνεργῇ διαρκῶς ἢ κατὰ περιόδους, ἐσβεσμένον δὲ διὰν ἐνήργησεν ἐν προϊστορικοῖς χρόνοις. Τὸ Οὐδεσοῦιον εἶνε ἐκ τῶν ἐνεργῶν ἠφαιστειῶν.

Β'.

Ἄνάβασις εἰς αὐτά.— Ἠπιαὶ ἐνεργεῖαι τῶν ἀσβέδων ἠφαιστειῶν.

Τὰ ἄσβεστα ἠφαιστεια, κατὰ τὴν ἠπιοὺν αὐτῶν κατάστασιν εἶνε πολλάκις προσεῖα μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ κρατῆρος. Συνήθως δ' ἀναφυσῶσιν ἀπὸ ρηγμάτων τοῦ διεσχιζομένου καὶ σφραγισμένου πυθμένου τοῦ κρατῆρος ὕδρατμοὺς, ὁμοίους πρὸς τῆς ἀτμομηχανῆς, ἐν οἷς καὶ ἄλλα τινὰ ἀέρια, μὴ βλαπτικῶς ἐνεργοῦντα ἐπὶ τῶν πνευμόνων τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἀτμὶς δ' αὕτη οὐ σπανίως ἀνερχομένη εἰς ὕψος ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ, εἶνε ὄρατὴ καὶ μακρόθεν.

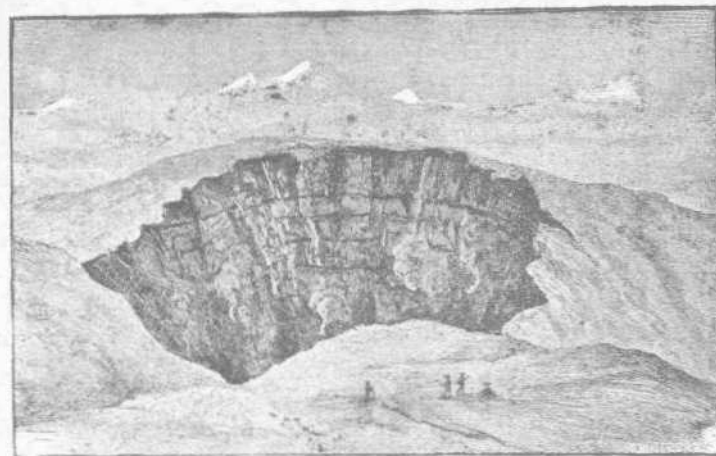
«Ὁ πυθμὴν τοῦ ἐν Ἰάβᾳ κρατῆρος Perandajan, λέγει ὁ Junghuhn, εἶνε πολλαχῶς διεσχιζόμενος ὑπὸ τῶν ἀναφυσόμενων ἀτμίδων· πολλαχῶς φέρει ἀτμίζοντιας βορβόρους, καχλαζούσας θειωνιάς, βορβορώδεις λοφίσκους, διηνεκῶς ἐνεργούσας καὶ σιζούσας θέρμας· ἐπικρατεῖ δ' ἐντὸς αὐτοῦ τοσοῦτος πάταγος, ὥστε ἐκκωφᾶται ὁ παρατηρητής, νομίζων, ὅτι εὐρίσκειται ἐντὸς ἐργαστασίον, ἔχοντος εἰς κίνησιν πολλὰς ἀτμομηχανάς».

Μετὰ τῶν ὕδρατμῶν ἀναφυσᾶται καὶ ὀξυάνθραξ, ὕδροθειον, ἄζωτον, ἔκ τινων δὲ ἠφαιστειῶν καὶ ἀτμὸς βορικοῦ ὀξέος καὶ πετρελαίου. Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐκρήξεων τοῦ Οὐδεσοῦιον ἀναφυσᾶται ὁ δηληρηρῆριος ὀξυάνθραξ ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ἐκ σπηλαίων, ὑπογείων κήπων καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς θαλάσσης. Ὑποθέτουσι δὲ, ὅτι ὁ Πλίνιος, ὁ πρεσβύτερος, ἀπέθανεν ἐξ ἀσφυξίας ὑπὸ τοῦ ἀέρος τούτου.

Τὰ θυμοειδέστερα δὲ τῶν ἠφαιστειῶν καὶ κατὰ τὴν ἡρεμίαν αὐτῶν κατάστασιν ἐκδηλοῦσι καὶ ἕτερα φαινόμενα δεινότερα, καθιστῶντα ἐπικίνδυνον τὴν προσέγγισιν καὶ τὴν ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ κρατῆρος ἀνάβασιν.

Ἡ τετηκνία πέτρα, ὁ ρῶαξ (ἢ λάβα), τῶν τοιούτων ἠφαιστειῶν ἀνεξερχομένη μέχρι τῶν στομίων τοῦ εἰς τὰ ἀγνώστα τῆς γῆς βιάθη καταλήγοντος πόρου, καχλά-

ζει ὥσπερ μέλι ἢ ἡμίπηκτος ἄλλη οὐσία ἐν μεγίστῳ λέβητι, ὑπὸ τῆς κάτωθεν ἀνερχομένης ἀτμίδος. Τοῦτου δ' ἕνεκα πομφολυγοῦται ὁ ρῶαξ εἰς πολυποδιάας πομφόλυγας, αἰτινες ἐκρηγνύμεναι ὑπὸ τῶν ἐν αὐταῖς συνπιλουμένων ἀερίων καὶ ἀτμῶν, κατασπνδρίβονται εἰς ἀπείρους μὲν δρους, ἀναβαλλομένους εἰς ἀρκετὸν ὕψος καὶ καταπίπτοντας ἀκολουθῶς, ὡς πολύγδουπος βροχή. Ὅστε ἢ τὸν ρῶακα ἀνωθοῦσα καὶ ἢ τὰς ἐκρήξεις καὶ τοὺς βρό-

Ὁ κρατῆρ Perandajan ἐν Ἰάβᾳ (σελ. 322).

μους προκαλοῦσα δύναμις εἶνε οἱ ἐκ τῶν σπλάγγων τοῦ πλανήτου ἀναφυσώμενοι καὶ λίαν συμπεπυκνωμένοι ἀτμοί. Κατὰ τὴν ἐκρήξιν δὲ τῶν πομφολύγων ἐπέρχονται καὶ ἑλαφροὶ σεισμοί, σείοντες τὰ χεῖλη τοῦ κρατῆρος.

Ὁραῖον φαινόμενον ἠφαιστειῶν ἠπίως ἐνεργοῦντος παρουσιάζει ὁ κρατῆρ Kilauea τῆς νήσου Πιτωά, μιᾶς τῶν ἐν τῷ Εἰρηρικῷ ὠκεανῷ κειμένων Σανδβιχικῶν. Κεῖται δ' ὁ ἐλλειροειδῆς οὗτος κρατῆρ, διάμετρον ἔχων 5 χιλιομέτρων ἐπὶ τῶν κλιτύων τοῦ ὑψηλοῦ ὄρους Μάουνα Λόα, ὅπερ ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ φέρει ἕτερον κρατῆρα μείζωνος διαμέτρου. Ἐντὸς δὲ τοῦ κρατῆρος Kilauea ὑπάρχει λίμνη πυρίνη, κεκαλυμμένη ὑπὸ φλοιῶν, ἐκ τῶν ρηγμάτων τοῦ ὁποῖου ἀναβλύζει ρῶαξ τετηκνός, ὅπως τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν ρηγμάτων τοῦ πάγου. Ἐκ τοῦ βάρους δὲ τῆς λίμνης ταύτης ἀκτινοβολεῖ τοσοῦτο φέγγος καὶ θερμότης, ὥστε ὁ παρατηρητής νομίζει, ὅτι εὐρίσκειται πλησίον παμμεγίστης μεταλλουργικῆς καμίνου.

Γ'.

— Τὰ ἠφαιστεια ἐν ἐκρήξει καὶ παροξυσμῷ.
— Ὁ τῆς ἐλληνικῆς μυθολογίας τυφών.

Ὅταν τὸ ἠφαιστειὸν εἰσέρχεται εἰς τὸ στάδιον τοῦ παροξυσμοῦ καὶ τῶν ἐκρήξεων τότε τὰ φαινόμενα εἶνε καταιπληκτικώτατα καὶ τρομακτικώτατα, αἱ δὲ καταστροφαὶ μέγισται.

Ἡ ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἀναφυσομένη ἀτμὶς γίνεται πολυπληθεστάτη καὶ τοσοῦτον πυκνή, ὥστε ὁμοιάζουσα πρὸς τεράστιον πέτασσον, δύναται ν' ἀποκρῶνῃ τὸν ἥλιον καὶ νὰ μεταβάλλῃ τὴν λαμπροτάτην ἡμέραν εἰς βαθυτάτον σκότος. Οἱ πάταγοι τῶν ἐν τῷ κρατῆρ ἐκρηγνυομένων πομφολύγων τοῦ ρῶακος μεταβάλλονται εἰς βρόμους καὶ μυκηθμοὺς ὑποχθονίους ἐκ μεγάλων ἀποστάσεων ἀκουομένους, οἱ δὲ σεισμοὶ τῶν χειλέων τοῦ κρατῆρος εἰς συντιναγμοὺς καταστρεπτικῶν χώρας ὀλοκλήρου.

Ἡ ἀβλαβὴς δὲ κατὰ τὴν ἠπιοὺν κατάστασιν ἀναβολὴ μύδρων ἐκ τῶν ἐκρηγνυομένων πομφολύγων μετατρέπεται εἰς βροχὴν πολύγδουπον καὶ καταστρεπτικὴν τῶν περιχώρων ἐκ λίθων μεγάλων καὶ διαπύρων.

Ἡ ἀπὸ τῶν στομίων τοῦ πόρου ἀνάβλυσις τετηκνίας πέτρας μετατρέπεται εἰς πυρίνους ποταμοὺς, οἵτινες ἀπὸ τῶν χειλέων τοῦ κρατῆρος ἢ ἀπὸ τῶν διερρηγμένων πλευρῶν τοῦ ἠφαιστειῶν ἐκρέοντες ἀκάθεκτοι καταφέρονται κατὰ τῆς περιχώρου καὶ τὰ πάντα καταστρέφουσι.

Περὶ τὸ τέλος δὲ τοῦ παροξυσμοῦ ἀναφυσᾶται ἀμύθητος ποσότης ἠφαιστειῶν σποδοῦ, ἣτις εἶνε λεπτότατα θρημάτια διαπύρον πέτρας. Ἐννοεῖται, ὅτι τοιαύτη βροχὴ ἐπὶ ἡμέρας διαρκοῦσα καταστρέφει καὶ καταπνίγει πᾶσαν ἔνζωον ὑπαρξίν. Φέρεται δὲ εἰς μεγάλας ἀποστάσεις καὶ ἀνέρχεται εἰς ὕψος 10,000 καὶ πλέον μέτρων.

(Ἐπεταὶ συνέχεια).

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

Ἀφ' ἧς ἐποχῆς ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀγρίᾳ καὶ ζωώδει σχεδὸν διετέλει καταστάσει, ἐν τῶν κυρίων ἐρωτημάτων, ἅτινα πρὸς ἐαυτὸν ἀπηύθυνε ἦτο βεβαίως καὶ τὸ πῶς ἐπλάσθη τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ, πῶς ἐγεννήθη καὶ διεπλάσθη τοιαύτη ἢ φιλοξενούσα αὐτὸν Γῆ.

Πολλὰς καὶ ποικίλας μυθολογίας διὰ τῆς φαντασίας αὐτοῦ ἐπλάσεν ὁ ἄνθρωπος, πειρώμενος νὰ δώσῃ λύσιν τοῦ ἐρωτήματός του. Οὕτω λ. χ. ἔχομεν περὶ γενέσεως τῆς γῆς τὰς ἀκολούθους παραδόσεις: Παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἀναφέρεται ὅτι ἡ γῆ ἐγεννήθη ἐκ τινος σταγόνος ἰδρώτος, πεσοῦσης ἐκ τοῦ μετώπου τοῦ Βράμα, καθ' ἣν ὥραν κατωπτρίζετο ἐν τῷ Ὀκεανῷ. Κατὰ δὲ τὴν μυθολογίαν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων πρὸ τῆς δημιουργίας καὶ διατυπώσεως τοῦ κόσμου ὑπῆρχεν ἀκανόνιστος, ἄτακτος διακεχυμένη μᾶζα, καὶ Θεοὶ τότε δὲν ὑπῆρχον. Ἡ τοιαύτη κατάστασις ὠνομάσθη Χάος, ὅπου ἐγέννησε τὴν Γῆν ἢ καὶ κατ' ἄλλους ἐκ τῆς συγχύσεως ταύτης προέκυψε τὸ Χάος, εἶτα ἡ Γῆ, ὁ Τάρταρος καὶ ὁ Αἴθήρ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ σχῆμα τοῦ πλανήτου, ἀλλαχοῦ ἐνομιζέτο, ὡς φυτὸν μετὰ τῶν ἀνθέων, ἀλλαχοῦ ὡς ἐπίπεδον, ἀλλαχοῦ ἀπέδιδετο αὐτῷ τὸ σχῆμα τῆς κιβωτοῦ τοῦ Νῶε, παρὰ δὲ τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήσι φιλοσόφοις ἐθεωρεῖτο ὡς σφαῖρα.

Ἀφ' ἧς ὅμως ἐποχῆς ὁ ἄνθρωπος ἐκπολιτιζόμενος καὶ σπουδάζων διαρκῶς ἤρχισε βοηθούμενος ὑπὸ διαφόρων ὀργάνων νὰ ἐρευνᾷ βεβαιώτερον τὴν Φύσιν, ἀφ' ἧς ἐποχῆς αἱ Φυσικαὶ Ἐπιστήμαι γιγαντιαία ἐπιτελέσασαι ἔλαβαν τὴν δυνάμειν τῷ ἀνθρώπῳ νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰ βάθη τοῦ οὐρανοῦ καὶ νὰ κατέλθῃ μετὰ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς, ἀφ' οὗ, ἄνδρες τὰ μάλιστα ἐν ταῖς ἐπιστήμαις ταύταις ἐξέχοντες, ἐξήτασαν ἐν πρὸς ἐν τὰ μέρη τοῦ οὐρανοῦ, ἀνέσκαψαν καὶ ἀνέγνωσαν ἐν τοῖς φύλλοις τῆς παμμεγίστου γῆνης βίβλου τὴν ἐν αὐτῇ ὑπ' αὐτῆς τῆς Γῆς συγγραφείσαν ἱστορίαν τῆς, αἱ ἄνω παραδόσεις ἢ μίκα μετὰ τὴν ἄλλην καταρρίπτοντο ὡς ἀβάσιμοι.

Περὶ δημιουργίας τῆς γῆς καὶ τοῦ κατοικουμένου ταύτην κόσμου ἀναφέρει ὁ Μωυσῆς ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ τὴν γνωστὴν τοῖς πᾶσι γένεσιν, ἐπιβεβαιωθεῖσαν κατόπιν ὑπὸ τῆς Γεωλογίας. Μόνον ὁ τρόπος, ὃν ὁ Μωυσῆς ἀναφέρει περὶ τῆς δημιουργίας τοῦ ἐναργήνου κό-

σμου, ὅτι δηλαδὴ τὰ πάντα ἐπλάσθησαν ἀμαῖα καὶ τέλεια εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Δημιουργοῦ ὅπως καὶ νῦν βλέπομεν αὐτά, ὁ τρόπος οὗτος, ἐφ' ὅσον βαθύτερον τὰς τῆς ἐπιστήμης ἀνακαλύψεις μακρὰνόμεν, ἐφ' ὅσον αἱ νεώταται τῆς Γεωλογίας καὶ Παλαιοντολογίας ἀνακαλύψεις πλείοτερον ἡμᾶς φωτίζουνσιν, ἐπὶ τοσοῦτον ἐν τῇ συνειδήσει ἡμῶν διασκαλεύεται καὶ ἀσπρήκτος καθίσταται.

Ἡ Γῆ καὶ πᾶς ὁ ἐπ' αὐτῆς φυτικός καὶ ζωϊκὸς κόσμος δὲν ἦτο ἀνέκαθεν τοιοῦτος, οἷος καὶ σήμερον εἰς τὰ ὅμοια ἡμῶν παρίσταται. Ἐπῆρξεν ἐποχὴ, καθ' ἣν ἡ Γῆ ὠμοιάζεν ἀπερᾶντῳ νεκροταφείῳ, καθ' ἣν τὴν νεκρικὴν σιγὴν ζώου φωνὴ οὐδαμῶς ἐτάρασσαν, ἦν οὐδεὶς ἦχος πλὴν τοῦ τῶν φοβερῶν ἀστραπῶν διέκοπτε, ὑπῆρξεν ἐποχὴ καθ' ἣν φῶς οὐδὲν ἐφώτιζε τὴν Γῆν ἐπιφάνειαν, πλὴν τοῦ τῶν παμμεγίστων ἀστραπῶν ὑπῆρξε τέλος ἐποχὴ, καθ' ἣν ζωὴ ποσῶς ὑπῆρχεν. Αἰῶνες διεδέχθησαν τοὺς αἰῶνας, ὅτε τῶν συνθηκῶν μεταβληθεισῶν καὶ τῶν πρὸς ὑπαρξίν ζωῆς ὄρων καταλληλοτέρων καταστάσεων, ἤρξαντο κατατιθέμεναι αἱ πρῶται τῆς ζωῆς βάσεις, εἶτα δὲ ἤρξαντο ἀναφαινόμεναι αἱ πρῶται ὀργανικαὶ μορφαὶ φυτῶν μὴ δυνάμενων νῦν νὰ κληθῶσιν φυτὰ καὶ ζῶων μὴ ἐχόντων ποσῶς τὴν ἀξίωσιν νὰ φέρωσι τὸν τίτλον τοῦ ζώου Ἐκ τῶν ἀτελειστάτων τούτων μορφῶν διὰ συνεχῆς, βαθμιαίας καὶ βραδείας ἐξελίξεως ἐπλάσσοντο τελειότερα ὄντα, μέχρις οὗ ἐγεννήθησαν τὰ νῦν φυτὰ καὶ τὰ νῦν ζῶα, ἐγεννήθη τέλος τὸ λαμπρότερον τῆς φύσεως πλάσμα, ἡ κορινὴς τῆς δημιουργίας, ὁ ἄνθρωπος.

Τὴν ἱστορίαν ταύτην τοῦ πλανήτου ἀπὸ τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἄχρι τῆς σήμερον ἐποχῆς θέλομεν πειραθῆν ν' ἀφηγηθῶμεν, ὡς αὕτη ἔχει, συμφῶνως τοῖς μέχρις τοῦδε πορίσμασι τῆς Ἀστρονομίας, Γεωλογίας καὶ Παλαιοντολογίας ὡς ταύτην διετύπωσαν, ἀφ' ἐνὸς μὲν οἱ Κάντιος—Λαπλάσιος ἐν τῇ μεγαλοπρεπεῖ κοσμογονικῇ αὐτῶν θεωρίᾳ, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ παλαιοντολόγοι, ἱστορικοὶ, ἧτις παντὶ ἀσπαστῇ γίγνεται, ἐλευθέρῳ πάσης προλήψεως, παντὶ βουλομένῳ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τῆς Ἐπιστήμης τῆς ΑΛΗΘΕΙΑΣ φωτὸς νὰ φωτισθῇ.

Καὶ νῦν αἰρόντες τὸ παραπέτασμα τὸ κλειδὸν τὴν εἰσοδὸν τοῦ Νεοῦ τῆς Ἀληθείας, εἰσδύσωμεν ἐν αὐτῷ.

Πρὶν εἶτι γεννηθῇ τὸ ἡμέτερον ἡλικίαν σύστημα, ἔλαμπον ἐν τῷ ἀπειρῷ αἰ διαφόροι τὸν ὄγκον φωτονοφέλαι, εἰς ἧς ἢ ἢ ἀρχέγονος κο-

σμικὴ ὕλη διηρέθη. Αἱ φωτονοφέλαι αὗται ἐν αἷς καὶ ὁ ἡμέτερος συμπεριλαμβάνεται γαλαξίας, χρόνου μακροῦ διαρρεύσαντος διηρέθησαν εἰς σφαίρας ἀτμοειδεῖς, αἵτινες διαμελισθεῖσαι σὺν τῷ χρόνῳ, ἀπετέλεσαν τὰ διάφορα ἡλιακὰ συστήματα. Ἡ ὕλη, ἐξ ἧς ὁ ἥλιος καὶ οἱ πλανῆται, διάττοντες καὶ κομῆται, κ.λ.π. ἀποτελοῦνται ἀπετέλουσαν τότε σφαῖραν ἀτμοειδῆ, διάπυρον, θερμωτάτην καὶ ἀραιωτάτην¹, ἧς τὸ κέντρον ἔκειτο. ὅπου νῦν τὸ κέντρον τοῦ Ἡλίου ἢ δ' ἀκτίς ἐξικνεῖτο μέχρι τῆς τροχίτης τοῦ ἐξωτάτου, νῦν πλανήτου τοῦ Προσειδῶνος. Ἡ σφαῖρα αὕτη ἕνεκα λόγων μηχανικῶν εἶχε περιστροφικὴν ἐκ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολᾶς περὶ ἄξονα κίνησιν, ἦν καὶ νῦν ἔπαντες οἱ πλανῆται καὶ ὁ ἥλιος ἔχουσι. Ἡ τοιαύτη ὅμως περιστροφικὴ κίνησις ἐξηνάγκασε τὴν σφαῖραν ταύτην νὰ μεταβάλλῃ σχῆμα, ἐξογκωθεῖσα δὲ περὶ τὸν ἰσημερινόν καὶ πλανηθεῖσα κατὰ τοὺς πόλους ἐγένετο ἑλλειψοειδῆς ἐκ περιστροφῆς².

Ἡ κινουμένη αὕτη σφαῖρα ἐντὸς ψυχροτάτου περιέχοντος διαρκῶς ἐψύχτετο συνεχῶς, ἀποτέλεσμα δὲ τῆς συστολῆς ταύτης ἦν ἡ αὐξήσις τῆς φυγοκέντρου δυνάμεως τεινούσης ν' ἀποσπάσῃ τὰ μόρια τῆς σφαίρας ταύτης.

Ὅντως μετὰ πάροδον αἰῶνων ὑπερίσχυεν ἡ φυγοκέντρος αὕτη δύναμις τῆς ἔλξεως τῆς μάζης καὶ δακτύλιος τότε νεφελώδης κατὰ τὸν ἰσημερινόν τῆς σφαίρας ἀποσπάσθη κινούμενος κατὰ τὴν αὐτὴν καὶ αὐτὸς διεύθυνεν, βραδύτερον ὅμως.

Τῆς σφαίρας οὕτω διηνεκῶς ψυχόμενης καὶ αὐξανόμενης τῆς φυγοκέντρου δυνάμεως κατὰ σειρὰν, ἀποσπάσθησαν ὡς δακτύλιοι κατ' ἀρχὰς οἱ γνωστοὶ πλανῆται.

Οἱ δακτύλιοι ὅμως οὗτοι γειτνιαζόντες πρὸς ἀτμοειδεῖς, ὁμοίως τῇ ἀρχεγόνῳ σφαίρᾳ, ὑπέκειντο εἰς ἔλξιν διάφορον εἰς τὰ διάφορα μέρη αὐτῶν. Κατ' ἀνάγκην, ὅπου ἡ ἔλξις ἦτο ἰσχυροτέρα ὁ δακτύλιος διεσπάρθη, ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐνδότερα τοῦ δακτυλίου εἶχον μικροτέραν ταχύτητα, παρεκώλυον τὰ ἐξωτερικὰ στρώματα, ἅτινα οὕτω, ἠναγκάσθησαν νὰ καμφθῶσι πρὸς τὰ ἔξω. Οὕτως ὁ δακτύλιος περιετυλίχθη, δίκην νήματος περὶ τολύπην, μικρὸν κατὰ μικρὸν σχηματίζας σφαῖραν ἀτμοειδῆ, κινουμένην ἀφ' ἐνός περὶ τὴν κεντρικὴν

καὶ ἀφ' ἑτέρου περὶ ἄξονα ἐκ Δ. πρὸς Α., τὸν πρῶτον τοῦτέστι πλανήτην.

Οὕτω κατὰ σειρὰν ἐσηματίστησαν οἱ λοιποὶ πλανῆται καὶ εἶτα οἱ δορυφόροι αὐτῶν.

Σχηματισθεῖσα λοιπὸν ἡ γῆ καὶ ἀποτελέσασα διάπυρον φωτοβόλον σφαῖραν ἐκινεῖτο ἐν τῷ διαστήματι περὶ τὴν μητέρα τῆς ἀρχέγονον σφαῖραν, ὡς καὶ περὶ ἐαυτὴν, λαβοῦσα οὕτω σὺν τῷ χρόνῳ τὸ ἑλλειψοειδῆς ἐκ περιστροφῆς σχῆμα, ἄχρις οὗ καθ' ὅμοιον τρόπον ἐγεννήθη δορυφόρος αὐτῆς ἡ Σελήνη κατ' ἀρχὰς διάπυρος, θερμὴ καὶ φωτοβόλος, ἧτις πικίζασα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ κόσμου τὸ ὄρισθὲν αὐτῇ πρόσωπον, μετέπεσεν εἰς ἣν κκτάστασιν βλέτομεν αὐτὴν νῦν.

Ὁ δὲ πλανήτης ἡμῶν ἀποβάλλων διαρκῶς θερμοκρασίαν, περιεβλήθη τέλος, ψυχθέντος τοῦ ἐξωτάτου στρώματος τὸ πρῶτον στερεόν αὐτῆς ἔνδυμα, τὴν ἀρχέγονον λιθόσφαιραν, ἦν πάλιν περιέβαλλε σκοτεινὴ, διάθερμος ἀτμοσφαῖρα, περιέχουσα πάντα, τὰ τοὺς ὠκεανούς, ποταμούς, λίμνας καὶ θαλάσσας ἀποτελοῦντα ὕδατα, ἐν εἶδει ὑδρατμῶν, ὡς καὶ πάντα τὰ χημικὰ στοιχεῖα ἐν ἀερίᾳ καταστάσει.

Μακροῦ διαρρεύσαντος χρόνου, κκτέπεσε ἡ τῆς ἀτμοσφαίρας θερμοκρασία, εὐθὺς δ' ἤρχισαν κατ' ἀρχὰς νὰ συμπυκνῶνται τὰ μεταλλικὰ καὶ λοιπὰ στοιχεῖα, ἅτινα κκτέπεσαν ἐν εἶδει πυρίνης βροχῆς, εἶτα δὲ οἱ ὑδρατμοὶ, οἵτινες συμπυκνωθέντες εἰς τεράστια νέφη, ἔπεσαν ὡς βροχιδαιόταται βροχαί, καλύψαντες τὴν γῆν σφαῖραν διὰ νέου περιβλήματος, τῆς ἀρχεγόνου δηλαδὴ ὑδροσφαίρας, ἐκ τῶν κυμάτων τῆς ὁποίας ἀνέδυσαν βραδύτερον αἱ πρῶται ζηρά.

Ἄγχι τῆς ἐποχῆς ταύτης ἔχνος οὐδὲν ὀργανικῆς ζωῆς εἶχεν ἐμφανισθῆ, καθότι ἡ μεγάλη θερμοκρασία ἐπήγνευε τὸ λευκώμα, τὴν πρῶτην βᾶσιν τοῦ κυττάρου.

Τὴν κατόπιν συνεχῆ καὶ ἀδιάλειπτον τοῦ πλανήτου ἱστορίαν διαιροῦσιν εἰς αἰῶνας, περιόδους καὶ ἐποχάς. Χαρακτηρίζεται δ' ἐκάστη τῶν ἐποχῶν ὑπὸ τῶν λειψάνων τῶν ζησάντων κατὰ ταύτας ζῶων καὶ φυτῶν, ἅτινα ἐγκατέλιπον ἡμῖν τὰ λείψανά των ταῦτα ἐν τοῖς στρώμασι τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς, οἰοεὶ πρὸς πιστοποίησιν τῆς ὑπάρξεώς των.

Τὰ ζῶα ταῦτα καὶ φυτὰ, ἅτινα καὶ ἀπολιθάματα καλοῦνται, ἐξεταζόμενα γεωλογικῶς, φυσιολογικῶς καὶ διαμορφωτικῶς παρέχουσι τῷ ἐξετάζοντι τὴν δυνάμειν τοῦ ὀρισμοῦ τῆς σχετικῆς ἡλικίας ἐκάστου πετρώματος, ἐκάστου μέρους τῆς γῆνης ἐπιφανείας, τὴν δυνάμειν τοῦ νὰ δίδωμεν τὰς μορφὰς, ἧς ἔλαβεν ἐν τῇ παρόδῳ τῶν αἰῶνων ὁ πλανήτης ἡμῶν.

Κατὰ τὴν πάροδον τῶν αἰῶνων τούτων, τῆς ἐνεργείας διαφόρων αἰτίων, π.χ. τῶν ὑδάτων, ἠφαιστεϊότητος, παγετῶνων, ἐπῆλθον διάφο-

¹ Τοιαῦται φωτονοφέλαι καὶ σήμερον ὑπάρχουσι, παρέχουσαι σαφῆ τεκμήρια τῶν ἀναφαιμένων ἐν τῇ κοσμογονικῇ ταύτῃ θεωρίᾳ.

² Ὑπολογίζεται ὅτι ἡ θερμοκρασία αὐτῆς ἦτο 20 ἑκατομμυρίων βαθμῶν Κελσιακῶν, 1 δὲ γραμμ. κατελάμβανε ὄγκον πολλῶν ἑκατομμυρίων κυβικῶν μέτρων.

³ Τοιοῦτο σχῆμα λαμβάνει πᾶσα πολετώδης μᾶζα περὶ ἄξονα στρεφόμενη.

ροι μετασχηματισμοί του προσώπου του πλανήτου, έπάρματα, κοιλότητες, ρυτιδώσεις, συμπτώσεις, συνιζήσεις κ.λ.π. Άτινα εγέννησαν τὰς ήπειρους, όρη, κοιλάδας κ.λ.π.

Οί αιώνες, εις ους ή ιστορία του πλανήτου διαίρεται, εινε τέσσαρες.

- 1) 'Ο αρχαιολιθικός ή άζωικός.
- 2) 'Ο παλαιοζωικός ή παλαιολιθικός.
- 3) 'Ο μεσοζωικός ή μεσολιθικός και
- 4) 'Ο καινοζωικός ή καινολιθικός.

Άρχόμεθα νυν εξετάζοντες τὰ συμβάντα καθ' έκαστον των αιώνων τούτων.

α') Αρχαιολιθικός ή άζωικός αιώνας.

Κατά τον αιώνα τούτον επί του, ως άνω ερήθη, σκωριώδους των θαλασσών βυθού, τή μηχανική και χημική ενεργεία των υδάτων κατεκρημνίσθησαν οί κρυσταλλοπαγεί: σχιστόλιθοι δηλ. ο μαρμαρυγικός, ο άργιλλικός, ο φυλλίτης κ.λ.π.

Ίχνος ουδέν οργανικής ζωής εν τοις πετρώμασι τούτοις άνευρέθη, όπερ δηλοεί, ότι ή ζωή εισέτι επί του πλανήτου δέν ύπήρχεν.

Κατά τό έτος 1858 οί Dawson και Carpenter άνήγγειλαν ότι άνευρον εν άρχαιοτάτω μαρμαρύ του Καναδά λείψανα οργανισμού άπλουστάτου, άπερ και εκάλεσαν Eozoon Kanadensis. Ός όμως άπεδείχθη, ουδέν άλλο ήτον ή μετασχηματισμός πετρώματός τινος πρασίνου όφείτου καλούμένου.

β'). Παλαιοζωικός ή παλαιολιθικός αιώνας.

Κατά τον αιώνα τούτον όμέγιστος των γεωλογικών παραγόντων, τό ύδωρ, μηχανικώς ενεργούν άποσπασθεί και κοινοποιεί τὰ του προκατόχου του αιώνος πετρώματα και τό υλικόν τουτο άποθέτον εν τώ βυθώ των θαλασσών, σχηματίζει τὰ την περίοδον ταύτην χαρακτηρίζοντα θαυματογενή πετρώματα, ήτοι ψαμμίτας, άργιλικούς σχιστολίθους, άσβεστολίθους, άτινα υπό πολλών διελαύνονται πυριγενών πετρωμάτων (γρανίται κ. λ. π.) διά πολλών τής λιθωσφαιρας ρηγματών άνεξεληθόντων εκ των εγκάτων τής γής.

Συνάμα δ' άρχονται αναφαινόμενα τὰ πρώτα του οργανικού πλάσματος. Η καταπεσούσα όλίγον του πρώην θερμοτάτου πλανήτου θερμοκρασία επιτρέπει την συνένωσιν του άνθρακος, όξυγόνου, ύδρογόνου κ. λ. π. στοιχείων, κατατίθενται αι πρώται τής ζωής βάσεις και άρχονται κοσμοούντα τον πλανήτην τὰ τέκνα αυτού. Τό ύδωρ τής θλάσσης εχρησίμευσεν ως μήτηρ και εν τοις κόλποις αυτής εξετράφησαν τὰ πρώτα άτελή όντα, άτινα διὰ τής εξελίξεως κρήγαγον τελειότερα τοιαύτα.

Φυτά ήπουριδοειδή, φύκη, πέριδες και άλλα κρυπτόγαμα φυτά εκόσμησαν τό πρώτον τους τής σκοτεινής θαλάσσης βυθούς. Χερ-

σαία δ' όμοία βλάστησις στολίζει την χέρσον.

Πληθύς άσπονδύλων ζώων, πρωτοζώων δηλ. κοραλλίων, έχινοδέρμων, μαλακίων, άρθροπόδων εν τοις ύδασι βιοεί, ίχθύες δ' άτελέστατοι διασχίζουσι τὰ ύδατα των τότε θαλασσών και περί τό τέλος του αιώνος άμφιβία τινα και έρπετά αναφαινόνται.

Τόν αιώνα τούτον διαίρουσιν εις πέντε περιόδους: την καμβρικήν, σιλουρίον, δεβόνιον, την Κούλμην, λιθανθρακοφόρον και περιμικήν ή δυαδικήν.

Τὰ την καμβρικήν εποχήν χαρακτηρίζοντα άπολιθώματα είναι τὰ άτελέστατα φυτών τε και ζώων, ως ή Oldhamia, φυτόν παραδόξου μορφής όμοιάζον προς τε τὰ θαλάσσια φύκη και προς τὰ πρωτόζωα. Εκ των ζώων άνευρίσκωμεν σπόγγους, μαλάκια, και άρθροπόδα άτελή, πρό πάντων δέ τριλοβίτας¹ και γραπτολίθους².

Κατά την επακολουθήσαν Σιλουρίον εποχήν ή επί του βήθους των θαλασσών στρωσίς στρωμάτων εξακολουθεεί μετά πολλής ζωηρότητος, άποτίθενται δέ κροκαλοπαγή, άργιλοι άσβεστολίθοι κ.λ.π.

Βράχοι προς τούτοις εκρηξιγενών πετρωμάτων παρετίθενται μεταξύ των στρωματογενών. Η άτμόσφαιρα ήτο πολύ υγρά, βροχαί χειμαρώδεις έπληττον τό έδαφος, ή θερμοκρασία ήτο πολύ μεγάλη ως ένδεικνυται εκ τής νυν παρουσίας αναλόγων των τότε ζώων εις την ζώνην του ίσημερινού.

Αί τής Σιλουρίου εποχής θαλάσσαι καταλάμβανον μεγάλας εκτάσεις εν Ρωσίαι και Αμερικη Τούναντιον δ' εν Εύρώπη καταλαμβάνουσι μικράς εκτάσεως μέρη. Είδη του τής προηγούμενης εποχής φυτικού και ζωικού κόσμου εξακολουθοῦσιν έτι βιοῦντα, τινά εκλείπουσι, νέαι δέ τελειότεραι μορφαί συμπληρουσι και αύξάνουσι την των όντων ποικιλίαν. Φύκη πολυάριθμα νυν στολίζουσι τὰ σκοτεινά βήθη, ένφ' έτι πλέον εις τὰς που και χέρσους αναβλαστάνουσι λεπιδόδενδρα και άτελή κωνοφόρων είδη. Εκ δέ του ζωικού κόσμου πληθύς νέου είδων σπόγγων κοραλλίων κ.λ.π. αναφαινεται, οί δέ κατά την καμβρικήν εποχήν γραπτόλιθοι τελειοποιούνται νυν και άκμάζουσι μεγάλως οί τριλοβίται.

Τήν σιλουρίον διαίπλασιν διαδέχεται είτα ή δεβόνιος, καθ' ήν κατεκρημνίσθησαν ό έρυθρός και στικτός ψαμμίτης κ.λ.π. Πολλά άγγειοκρυπτόγαμα φυτά διαπλάσσονται, ένφ' επί

¹ Τριλοβίται εινε ζωα άρθρωτά, έχοντα τό σώμα αυτών άποτελούμενον εκ 3 λοβών ή κερωρισμένων μερών. Κατ' αρχάς ουδένα όφθαλμύδιν είχον, είτα δέ δύο.

² Γραπτόλιθοι ζωα φέροντα άξονα βαδισειδή έχοντα εξεχούσας και προσκεκολλημένας θήκας.

των χέρσων νέα κωνοφόρα προστίθενται εις τὰ κατά την Σιλουρίον ζήσαντα, τό πρώτον δέ τον επί τής χέρσου ζωικών κόσμον ποικίλουσιν και έντομα βομβούντα ως και άράχαι τινές. Η τάξις των άμμωνιτοειδών¹ τό πρώτον ήδη εμφανίζεται, την μοναρχίαν δέ του κόσμου κατέχουσι παράδοξοι τεθωρακισμένοι γανειδείς ίχθύες.

Κατά την περίοδον λοιπόν ταύτην, ως εκ των άπολιθωμάτων εμφανίζεται, αι θάλασσαι ήσαν θερμαί έτι, τό δέ κλίμα ήτο παντού σχεδόν τό αυτό.

Και νυν ανέλθωμεν εις άνωτέραν βαθμίδα, εις την Κούλμην εποχήν. Κατά ταύτην διεπλάσθησαν οί άνθρακομιγεϊς άσβεστολίθοι και άλλα πετρώματα, πολλά δέ πυριγενή εξεχύθησαν. Τήν σπάνιν των χερσαίων φυτών αντικαθιστά πληθύς πτερίδων, ήπουριδοειδών, κωνοφόρων. Των δέ ζώων ή πληθύς ποικίλεται νυν και οί κατά τὰς προηγούμενας εποχάς άφθονοι τριλοβίται άρχονται νυν έλαττούμενοι.

Τήν Κούλμην διαδέχεται είτα ή λιθανθρακοφόρος, ή σπουδαία αύτη διά τίν άνθρωπον εποχή, ή εγκαταλείψασα αυτώ τὰς μεγάλας του λιθάνθρακος άπιθήκας. Άνθρακομιγεϊς ψαμμίται και σχιστόλιθοι, κροκαλοπαγή και έντός αυτών άνθρακίτης και λιθάνθραξ είναι τὰ κύρια τής εποχής ταύτης πετρώματα, συνοδευόμενα και υπό τινων πυριγενών πετρωμάτων. Δάση άπέραντα μη δυνάμενα ποσώς να παραβληθώσι προς τὰ άφθονώτερα τής νυν γής, άπετέλεσαν την βάσιν των άνθρακικών κοιτασμάτων. Πτερίδες περί τὰ 250 είδη, καλαίται,² λεπιδόδενδρα,³ σιγιλλάριαι,⁴ σιγιμάριαι⁵ μεγάφυτα, κ.τ.λ., φυτά τουτέστιν άπαιτούντα προς άνάπτυξιν σκιάν, θερμότητα και υγρότητα, καλύπτουσι κατά την εποχήν ταύτην τὰς πολυαρίθμους του πλανήτου ήπειρους. Τίνι όμως τρόπω τὰ δένδρα ταύτα μετεβλήθησαν εις άνθρακα; Δύο γινώμαι ύπάρχουσι: τινές των γεωλόγων παραδέχονται, ότι τὰ άνθρακικά κοιτάσματα έσχηματίσθησαν υπό κορυμών των άνωτέρω αναφερομένων δένδρων, παρασυρθέντων υπό των ποταμών και πλημμυρών και συσσωρευθέντων εις λίμνας ή θαλάσσια. ήρεμούσας ένθα και κατεκαλύφθησαν υπό των κατόπιν επιστρωθέντων πετρωμάτων. Άλλοι

όμως φρονοῦσιν ότι ή εις άνθρακα μεταβολή των τότε φυτών προέρχεται εξ άποσυνθέσεως αυτών έντός έλωδών μερών, είναι δηλ. παρνομία προς την σημερινήν παραγωγήν τύρφης εις τὰ έλη.

Αί ζωϊκαί μορφαί κατά την εποχήν ταύτην όμοιάζουσι ταίς προηγούμεναις. Όστρεα γλυκέων υδάτων, καρκίνοι, έντομα, σαυροειδείς ίχθύες, όλίγιστα βατράχια κατοικοῦσιν τον πλανήτην.

Εκ των όρων, ους τὰ άνωτέρω φυτά άπαιτούσι προς ζώην και άνάπτυξιν ως και εκ των του ζωικού κόσμου μορφών, των κατά την εποχήν ταύτην ζήσαντων, άσφαλές εξάγεται συμπεράσμα, ότι κατά την εποχήν ταύτην μεγάλη θερμοκρασία καθ' άπασαν την γήινην επιφάνειαν έπεκράτει και εις αυτάς έτι τὰς περι τον πόλον χώρας (ως φαίνεται εκ των εν Ιρλανδία λιθανθρακοφόρων κοιτασμάτων). Τοιαύτη θερμοκρασία, μη δυνάμενη να χορηγηται υπό του ήλίου, άνγκακίως εξεπορεύετο εκ τής γής. Ό πλανήτης ήμων λοιπόν κατεψύγη μέν όλίγον, ώστε έπετράπη ή πλουσία και γόνιμος αύτη βλάστησις, διετηρείτο όμως αρκετά θερμός.

Η θερμοκρασία ήτο πανταχού ή αυτή, βροχαί όρητικαί διηυλάκωνον τὰς χώρας τής στερεάς γής, θερμή και υγρά άτμόσφαιρα πλήρης άναθυμιάσεων όξωάνθρακος επεκάλητο αυτης, δάση παμμέγιστα εκάλυπτον τὰς ήπειρους τὰς υπό πολλών ποταμών διαρροόμενας, παχέα φυλλώματα δένδρων άπέκρυπτον τὰς ήλιεκάς ακτίνας, ουδαμού ήχος ετάρασσε την νεοκικήν σιγήν, πλην του κοάσματος των βατράχων και του βόμβου των την όμιχλώδη άτμόσφαιραν διασχίζόντων έντόμων. ίχθύες με λεπία άπαστράπτουντα έπλεον εν τοις ύδασι, εν φ' ή φύσις δια του παμμεγίστου αυτης χημείου κατεργάζετο τους λιθάνθρακας, οίονει προνοῦσα διά τό μετέπειτα άγκλητόν της πλάσμα, τον άνθρωπον.

Επί τής λιθανθρακοφόρου διαπλάσεως άνεπαύθη είτα ή περιμική ή δυαδική εποχή, όνομασθεϊσα ούτω διότι άνεπτύχθη υπό ευνούκας περιστάσεις εις τό κυβερνεϊον του Perm, τής Ρωσσίας, ή και άλλως δυαδική κληθεϊσα καθότι διαμερίζεται εις δύο υποδιαίρέσεις, την κατωτέραν εξ έρυθρού ψαμμίτου και κροκαλοπαγών και την άνωτέραν εξ άσβεστολιθικών και δολομιτικών πετρωμάτων.

Γ. Γεωργαλάς

Τελειόφ. Φω. Επιστημών.

¹ Άμμωνίται είναι ζωα μαλάκια μετ' όστράκου σπειροειδώς ειλιγγόμενα και πολυθαλάμου.

² Παμμέγιστοι κάλαμοι ύστεως άπαλγες και γυμώδους ύψους 7 10μ. και πάχους 0,10-0,20μ.

³ Παμμέγιστα φυτά μήκους 100 ποδών, όμοια με τὰ βρύα των νυν έλών μετά φύλλων άμισγων, άτινα καταπίπτουσι κατέλιπον σημεϊα λεπιοειδή.

⁴ Παράδοξοι άνευ άρθρώσεων κορμοί, 40-100 ποδών ύψους με φλοιόν άπηνθρακωμένον, ένφ' τό έσωτερικόν είναι πλήρες άργίλου ή άμμου.

⁵ Θεωροῦνται ως αι ρίζαι των σιγιλλαριών.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΑΠΟ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ
Ο ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τελευταίαν μου ἐπιστολήν, σὺς ἔγραψον περὶ τῆς νεωτέρας κατ' αὐτὰς ἐπιστημονικῆς παρατηρήσεως τοῦ ἐκ στατιστικῶν ἐξαχθέντος πορίσματος, ὅτι ἡ ἀφθονία οἰνοπνευματοποσίας μετὰ καὶ τῆς ὑπερέχοντος κρεωφαγίας εἶνε οἱ κύριοι παράγοντες οἱ ἐξασθενητικῶς ἀλλοιοῦντες τὸν ἀνθρώπινον ὄργανισμόν καὶ τὴν ἐκ τούτου ἀνάπτυξιν τῆς νόσου τοῦ καρκίνου προκαλοῦντες. Καὶ ὅτι, τούτου ἕνεκα, πρὸ τοῦ τόσου λυπηροῦ, ὅσον καὶ οὐχὶ σπανίως θεάματος ἐκαστοτε παριστάμεθα, οὐ μόνον γέροντας ἢ παρήλικας νὰ βλέπωμεν τῆς νόσου θύματα, ἀλλὰ καὶ νεκρὰ ὅλως ἔτι ἄτομα.

Ἄλλ' ἤδη, τί κατὰ τοῦ προφανοῦς τούτου τοῦ γένους μας κινδύνου, ὀρθοφρονούντες πολῖται, διάφορα Σωματεῖα καὶ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις ἐνταῦθα πράττουσιν, ὅποιον δὲ ὑποδοχὴν ἢ τελευταία ἐπιστημονικὴ παρατήρησις εἰς τὸ Γερμανικὸν ἔδαφος εὑρεν, πρόκειται ἤδη νὰ ἀναφέρω.

Πλὴν, πρὸ τούτου, θεωρῶ ἐπ' ἀνάγκης νὰ σημειώσω τὸ πρῶτον, καὶ τὸν πρὸ τῆς σήμερον τὸν ἀπὸ τεσσάρων ἢ πέντε ἡδὴ ἐτῶν, κατὰ τῶν οἰνοπνευματωδῶν καὶ τῆς κρεωφαγίας διεξαχόμενον ἐνταῦθα ἀγῶνα. Ὀλίγοι καὶ δὴ ἐπιστήμονες, ἰατροὶ καὶ Φυσιολογοὶ, τὸ πρῶτον, εὐπειθεῖς εἰς τὰ πορίσματα τῆς ἐπιστήμης, γινώσκουσι τῆς ἀληθοῦς αὐτῶν ἀξίας, ἀποδεχόμενοι τὴν κατάχρησιν οἰνοπνεύματος καὶ κρεωφαγίας, ὡς τὴν ἕμεσον ἢ ἔμμεσον φορὰν, τῶν πλείστων τοῦ ὄργανισμοῦ μας νόσων, ἐκινήθησαν κατὰ τοῦ κακοῦ.

Περὶ τὸν ἐπιστημονικὸν τοῦτον πυρῆνα, σὺν τῷ χρόνῳ προσήλθον ἐξ ὅλων τῶν ἐπαγγεληματικῶν τάξεων ἄνθρωποι, καὶ εἰς διάστημα πενταετίας, ὁ ἀπὸ τὴν ὕλην Γερμανίαν Ἀντικλοσικὸς Σύνδεσμος, ξενοδοχεῖα φυτοφαγικὰ, καθ' ὅλα τὰ Γερμανικὰ κράτη δὲν ἐβράδυναν νὰ ἀκολουθήσωσι, περιοδικὰ δὲ καὶ ἐφημερίδες τῶν ἀρχῶν τῶν ἐξεδόθησαν καὶ ἱκανοποιητικῶς ἕκτοτε κυκλοφοροῦσιν.

Ὅτω, μέχρι πρὸ τῆς κατ' αὐτὰς, νεωτέρας μας παρατηρήσεως (τῆς μετὰξὺ οἰνοπνεύματος, κρεωφαγίας καὶ τοῦ καρκίνου σχέσεως) Σωματεῖα ποικίλα, περὶ τὰ 25, ὑπήχθησαν εἰς τὸν Γενικὸν Ἀντικλοσικὸν Σύνδεσμον περὶ Ὑγιεινῆς καὶ τῶν ἰδεῶν τῶν Ἀντικλοσικῶν ἐν Βερολίνῳ, περιοδικὰ δὲ δώδεκα, ἰδρυθέντα ἐπὶ τούτῳ κυκλοφοροῦσιν ἤδη, φυτοφαγικὰ δὲ ξενοδοχεῖα εἴκοσι καὶ τέσσαρα μὲ κίνησιν καλὴν ἐργάζονται τελεσφόρως.

Πλὴν, ἐκτός τούτων, ἡ Κυβέρνησις, ἀρωγῆς τοῦ ἀντικλοσικῶν ἀγῶνος ἐρχομένη οὐχὶ διὰ μικρῶν δαπανῶν, μέγαρον ἐπιβλητικόν, πρὸς

τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀνήγειρε καὶ ἐν πάσῃ ἀξιοπρεπεῖα ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συντηρεῖ. Εἰς τοῦτο δὲ, τοῦτο μὲν, πλεον ἢ λεπτολόγους ἐπιτυχεῖς ἀπεικονίσεις καὶ ποικίλα ἐκμαγεῖα κ. τ. λ. παριστῶντα ὅλα, πάσχοντα ἄτομα, τὰς διαφορὰς τῶν οἰνοπνευματωδῶν νόσων, ἀφειδῶς συνήγαγεν, αἰθουσαν δὲ εὑρεῖται καὶ κατάλληλον διεσκεύασε διὰ τὰς καθ' ἑβδομάδα σχεδὸν γιγνομένας ἐκεῖ διαλέξεις ὑπὸ τῶν διαφορῶν μελῶν ἀδιακρίτως ἐπαγγεληματος ἀτόμων τοῦ Ἀντικλοσικῶν Συνδέσμου, περὶ τῆς ὑγιεινῆς τοῦ ἀνθρώπου διατροφῆς, τῆς καταλλήλου ζωῆς αὐτοῦ ἐν γένει καὶ τῶν μέσων δι' ὧν θὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ χάους καὶ τοῦ βαράθρου, πρὸς τὴν διηνεκῶς φέρεται, τυφλούμενος ὑπὸ τοῦ οἰνοπνεύματος κ. τ. λ. πραγματευομένας.

Ἄλλ' ἤδη, ἡ νέα αὕτη ἐπιστημονικὴ ἀληθεῖα γνωσθεῖσα ἐνταῦθα, ἐπέφερεν, ὡς θὰ ἀνεμένε τις καὶ τὰ ἀνάλογα ἱκανοποιητικὰ ὅλων ἀποτελέσματα.

Ὁ ἀπὸ πενταετίας, μικρὸς ἔστω οὗτος, ἀλλὰ διηνεκῶς διεξαχόμενος, κατὰ τοῦ οἰνοπνεύματος καὶ τῆς κρεωφαγίας ἀγῶν, ἐνισχύθη καὶ ἐπετάθη, ὡς ἔδει, κατ' αὐτὰς.

Εἰς τὸ νέον ἐπιστημονικὸν τοῦτο πορίσμα, ὡς εἰς φωνὴν βοῶντων πραγμάτων, οὐχὶ μὲν κατὰ τοῦ λαοῦ μερὶς ἀδιακρίτως ἡλικίας καὶ τάξεως, προθύμως ὑπήκουσε, τὴν ἰδέαν ἐγκολπωθεῖσα, ἱεραπόστολος ἀληθῆς γενομένη. Ὅτω δὲ περὶ τοὺς 400 ἀριθμοῦνται ἤδη, οἱ μεγάλοι ἐνταῦθα καταστηματαρχαί, οἵτινες θερμοὶ τοῦ ἀντικλοσικῶν ἀγῶνος ὁπαδοὶ ἀνεκκηρύχθησαν. Εἰς δὲ τὰ καταστήματά των φέρουσι τὸ ἀντικλοσικὸν σήμα, ἀντικαταστήσαντες τοὺς πῶτας ὑπαλλήλους των διὰ νηφαλίων τοιούτων ἢ καὶ δι' ἐργατῶν γυναικῶν.

Ξενοδοχεῖα τρία ἤδη ἀντικλοσικὰ ἰδρύθησαν, μὴ παρέχοντα ὡς ἐπιτραπέζιον ποτὸν οἰνοπνευματωδῆς τι τοιοῦτον, ἀλλὰ τούνοκτιον τὸ φυσικὸν πηγῶν ὕδωρ καὶ φυσικὰ ἢ τεχνητὰ ἀεριούχα ὕδατα, ὡς Σέλτερ, Λεμονάδας, κτλ. ὡς τροφὴν δὲ, μικτὴν τοιαύτην μικρὰς μερίδας κρέατος, ἀφθονα χορταρικά καὶ ἐκλεκτὰ ὀπωρικά.

Φυτοφαγικὰ δύο ξενοδοχεῖα προσετέθησαν εἰς διάστημα μόλις μηνὸς ἤδη. Νέον δὲ ἀντικλοσικὸν περιοδικὸν πρὸς τοὺς ἄλλοις ἐπιτυχῶς κατ' αὐτὰς ἐκυκλοφόρησεν.

Αἱ διαλέξεις (καὶ ἀφορῶσαι τὸ οἰνόπνευμα καὶ τὴν κρεωφαγίαν, πολλῶν συγγνώτερον ἤδη γίνονται, τοῦ Δήμου ἐκθύμως πρὸς τοῦτο παραχωροῦντος καὶ τὴν κεντρικὴν μεγάλην τοῦ Δημαρχείου αἰθουσαν. Διὰ δὲ τὴν μεγάλην ἐβδομάδα, ὡς καὶ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Πάσχα ἐδηλώθη ἤδη ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος, πολλοὶ διακρεπεῖς τοῦ Πανεπιστη-

Ο ΕΡΩΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ

αὶ ἐκεῖ, ἐνθα πολλάκις πρὸς ὄνειρα ἀρχαῖα ἀφίνα τὸ πνευμά μου, εἰς τοὺς λοφίσκους τοὺς σεμνοῦς, τοὺς ὄρους τοὺς εὐωδιάζοντας ἄλμηνπελαγίαν, ὅπου ἀταῖ παρτείνονται μετὰ τὸς κομφορεπεῖς κολπίσκους των, μετὰ τὸς μυχοὺς των τοὺς ἐρατεινοῦς, μυστικισμὸν γεμάτους, μετὰ τὸς κυματωδῶνας αἰγιαλοὺς καὶ τὰς βήγμινας τὰς πετρώδεις, μετὰ τὰ ἀρωτῆρια τὰ μικροσκοπικὰ καὶ ἀπότομα, ὅπου ὄρη γίλη ἢ θάλασσα, ὡς διὰ νὰ ραπίση τὴν αὐθάδειάν των, μετὰ πατάγου ρήγνυται, ἐκεῖ που ὄρη μοι ὄραμα ἀρχαῖον.

Εἴκοσι ἐξ αἰῶνες παρεμέρισαν ἀργὰ-ἀργὰ καὶ ἐπερῆνη ἀναπνεύμενον πρὸ ἐμοῦ τὸ παλαιὸν τῆς νήσου ἄστου. Ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον ἀπῆρχετο ὡσεὶ ὑπὸ ἄχθη ἀτλάντια στυγῶν ὄρους καὶ ἕνας ὄρος ἀδύριστος Ἱστοριῶν παρελθουσῶν μετὰ πῶτα, ὡσεὶ Ἑστιάδων σεμνῶν μετὰ δῆδας, ἀντιπαρήρχετο ἐνώπιόν μου, πρὸς τὰ νέφη.

Ἦτο μικρὰ ἀκόμη ἡ πόλις¹. Γῆν εὐμαρῆσαν καὶ τὴν αἰγλήν ἐπὶ τῶν Μηδικῶν δὲν εἶχε. Θυμαμάματα ἀργεῖονου πλάσεως ὡσφραίνετο ὁ Ὀλυμπος καὶ ἦσαν οἱ ἄνθρωποι ὄλοι ποιηταί. . . Οἱ φλοῖσθοι οἱ ἐκκρουόμενοι ἐκεῖ που ἐγγὺς ἐδίδον τὸν ρυθμὸν εἰς τὴν ποίησιν αὐτὴν, ἐπεκτεινομένην μέχρι τῶν μυθῶν ὅλων τῆς ζωῆς, ἕως θανάτου. . .

Πρωτόγονα ἀκόμη τὰ πνεύματα, ἦδον τὴν Φύσιν ὡς τόσοι Ὀμηροί, οὐτινος τὰ ἔπη ἐφέροντο μετ' εὐλαβείας καὶ αἰδοῦς στὰ στόματα. Ἦ Δῆλος διπλῆ τῆς αἰ ἰαχῆ ἀστερεώτοι ἐπλανῶντο ἀκόμη εἰς τὸ Χάος καὶ εἰς τὰς φαντασίας.

Ἐκ τῆς ὄραϊς Ἰωνίας εἴλικον τὸν Οὐρανὸν εἰς τὰ ὄμματα οἱ κάτοικοι καὶ τῶν Ἰωνικῶν κυματῶν τὸ πνεῦμα ἐνέπνεεν ἡδὴ εἰς τὰς κεφαλὰς των. Σφιδροὶ ἦσαν ὄλοι ὄρητικοὶ ὡς ὄλοι τῆς νεότητος τοῦ κόσμου οἱ ἄνθρωποι. Ἄλλοι πρὸ τῶν αἰώνως κεννιζόντων βωμῶν ἐψέλλισον ἔπη ἀρχαῖα. Ἄλλοι διεσκορπίζοντο μετὰ τὰ πρῶτα φῶτα τῆς αὐγῆς εἰς τοὺς

μίου καθηγηταὶ θὰ ἔχωσιν ἐπὶ δίωρον καθ' ἐκάστην (μ. μ, 6—8) τὸν λόγον.

Πλὴν, τὸ καὶ οὐχὶ μικρότερον ὅμως ὅλων εἶνε ὅτι αὐτὸς οὗτος ὁ Γερμανὸς Αὐτοκράτωρ διὰ τὸν λαὸν του ἀνέλαβε φέρον ὑπέρογκον ἢ κυβερνησίς του νὰ ψηφίσῃ ἐπὶ τοῦ ζύθου. Βεβαίως ὁ σθεναρὸς τῶν Γερμανῶν ἐθνάρχης γνωρίζει κάλλιον παντὸς ἄλλου, πόσον ἢ ἐπὶ τοῦ ζύθου ἐπιβληθησομένη φορολογία γιὰ τὴν τούτου ἐλάττωσιν ἐν τῇ κερτανωσῇ θὰ ἐπιφέρῃ καὶ ὅποση ἐλάσσων κυκλοφορία χρημάτων, ἐκ τούτου, θέλει ἀκολουθήσει. Ἄλλ' ὑπὲρ τῆς εὐμερείας τοῦ λαοῦ του διηνεκῶς ἐργαζόμενος καὶ ὑπὲρ τῆς εὐεξίας τούτου ἐκαστοτε μεριμῶν βεβαίως οὐδὲ κἂν πόρρωθεν ἦτο δυνατὸν ποτε, ἐν ἴσῃ μοίρῃ τὴν ὑγείαν καὶ αὐτὴν τὴν ζῶν τῶν πολιτῶν του, μετὰ τὴν ὑλικὴν βλάβην ἐνὸς βιομηχανικοῦ τοῦ κράτους του κλάδου νὰ ἀναλογισθῇ κἂν νὰ ὑπολογίσῃ.

Τοιαύτη ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, ἢ πρὸς περιτολήν τῆς τόσον καταστρεπτικῆς τοῦ ἀνθρώπου συνηθείας τῆς ἀνθρωποκτόνου ἀληθῶς οἰνοπνευματοποσίας διεξαγομένη σωτηριώδης ἐνταῦθα ἐργασία. Ὅτω κατ' αὐτοῦ τούτου τοῦ γένους μας κινδύνου πολῖται, Σωματεῖα Κυβερνησις καὶ Αὐτοκράτωρ ἐδῶ ἐργάζονται.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω μετὰ ἕκκαμιν νὰ σκεφθῶ, ἂν καὶ ἡμεῖς δὲν εἶνε ἴσως καιρὸς ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος σοδραῶς νὰ σκεφθῶμεν. Ἄλλὰ πρὶν ἢ καὶ αἱ ἡμέτεροι στατιστικαὶ μᾶς γνωρίζουσι τὴν ἀληθειαν ταύτην, ἔχομεν τὰ γνωσθέντα προδιαθετικὰ αἰτία τῶν ἐκ τῆς νόσου τοῦ καρκίνου, εἰς νεκρὰ ὅλως ἄτομα θανάτων, πρέπει νὰ μὴ λησμονήσωμεν καὶ τὴν μακρὰν σειρὰν τῶν λοιπῶν τοῦ ὄργανισμοῦ μας νόσων, ὧν ἡ ἐπιστήμη ἀπὸ ἐτῶν ἤδη μᾶς γνωρίζει, ὅτι τὰ αἰτία ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ οἰνοπνευματοποσίᾳ καὶ τῇ ὑπερβαλλούσῃ διὰ κρέατος διατροφῇ κενταῖ.

Εὐχῆς ὅθεν ἔργον θὰ ἦτο, ἂν μερὶς τις τοῦ τῆς πρωτεύουσῆς μας τύπου, ὅστις εὐτυχῶς εἰς πᾶν γενικῶν ἐνδιεφέροντος ζήτημα δὲν λείπει ἐκαστοτε νὰ πρωτοστατῇ, υἱοθέτει τὸ θέμα τοῦτο καὶ προκάλει ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τε ἐπιστημονικοῦ καὶ μὴ κόσμου τὴν δέουσαν προσοχὴν.

Ἐὰν ὅθεν ὁ τύπος θελήσῃ ἐν τῷ παρόντι νὰ ἐργασθῇ, οὐχὶ μετὰ μακρὸν χρόνον τὸ σύνολον τῶν ὀρθοφρονούντων πολιτῶν, ἀντικλοσικὸν Σύλλογον θέλει ἰδρύσει καὶ συστηματικὴ παρ' αὐτοῦ εἶτα ἐργασία θέλει γείνει πρὸς διδασκαλίαν καὶ ποδηγέτησιν τοῦ λαοῦ, κατὰ τοῦ φοβεροῦ τοῦ γένους μας πολεμίου, τῆς μαστιχούσης τὴν ἡμετέραν πατρίδα ὑπερβολικῆς ταύτης οἰνοποσίας ἣτις καταστρεπτικῶς ὑπάρχει διαδεδομένη διὰ τῆς μαστιχῆς, οἴζου, ρουμίου, κονιάκ, ζύθου κτλ.

N. I. Μωραῖτης Ἱατρός.

(1) Ἡ ὀμώνυμος τῆς νήσου Πάρου.

τερον. Μεθυσμένοι από όμηρεια έπη, από διαχύσεις στίχων των Κυκλικών που έρραψόδουν έμπροσθέν των άρχαία κλέη, παρώρων τά φίλτατά των πότε προς γέλωτα ένορμότερον, και πότε άνέτεινον τάς πολιάς των κόμας προς τούς ραψώδους περιπαθέστερον.

Ό,τι κάποτε τούς περιέσπα από την χαράν και τ'άσκητα ήτο τό σεμνόν της Νεοβούλης ήθος. . . . Τόν ποιητήν, έν τῷ ένθουσιζσμῶ των, δέν είχαν έδη. Άλλά και άν τόν έβλεπον, έγνωρίζον ότι ό άεργος αυτός κληρονόμος του Τηλεσικλέους ουδέν άλλο έπραττεν από του δώματός του και την στιγμην αυτήν, ή στίχους κ' αιώνας στίχους!

— Ό άπαίσιος! Κατόπιν του Θείου Όμήρου και αυτός, την δόξαν αποσκοπεί της λύρας! Ό άπαίσιος! Θέλει και νά νεωτερίση! Την έλεγείαν, την πολεμικήν έως τ.υδδ, κατεβίβασε με τούς άκλυάστους οστρους τυ εις έλεγείαν φιλήδονον συμποσίων ή με τάς αποτυχίας του τάς οικτράς έν Θάσῳ, εις έλεγείαν θρήνων. Πακτωλόν εκεί με τόν πατέρα του ήθελε νά εύρη άγων άποικίας τάχα, και τώρα μου έπανήλθε ναυαγός, πότε τάς περιπέτειάς του διεκτραγωδών και πότε εις κριπαλοκομίας και όργια παραδιδόμενος. Ό άπαίσιος! Θέλει και νά νεωτερίση! . . . — Θα έλεγεν, άν τόν έβλεπεν εκεί και τώρα, άφ' ύψηλου, ό Λυκάμβης.

Και άποστρεφόμενος με ύφρος φανατικού μύστου της θρησκείας του έβρόντα μαζί με άποπνοίας μέθης προς την σύννου πάντοτε και ώσει έκστατικήν εκεί που θυγατέρα του:

— Νεοβούλη! Ψάλλε, χόρευε, λοιπόν! Τι σκέπτεσαι! ; . . .

282

Τό τραμά μου έκολώθη επί μακράς ήμέρας έκτοτε. Τάς ήμέρας διεδέχοντο αι νύκτες, νύκτες θερικά, γεμάται όνειρα διά τόν ποιητήν και γεμάται φρικασμούς διά την έρωμένην. . . . Αί έορταί είχαν σιγήσει. Η πόλις είχαν αναλάβη την προτέρα άρχαϊκήν της αυστηρότητα, και εις τούς άγρους, άπ' άκρου έως άκρου, ένας τρισάγιος έργασίας βόμβος ήναπτεν από παρκροράς τά δρέπανα και από άσμηατα θύρεια τά χείλη. Οι θερισμοί εις όλα τά πλάτη του πεδίου διεπέτοντο. Και ό ρυθμός του στίχου που ήκούετο, ήρμόζετο προς τόν ρυθμόν των θημωνιών που ύψηλαί έδω κ' εκεί έσωρεύοντο, ως μετέωρα!

Με τά γλυκοχαράματα ό ποιητής εύρίσκετο επί του δώματος, και ή άγαπητή του με ώσει άρπαν αιολικήν την φαντασίαν, εις τά θέρη. Πρωτα εκείνος έσπενδεν εις τόν Άπόλλωνα, όρκα έπομύνα. Πρωτα εκείνη ήγλάλιζε τόν βωμόν της Δήμητρος, με στάχυς στεφανώνουσα. Ήσαν οι έωθινοί χαιρετισμοί των εις τός έρωτα. . . Γονείς και άδελφά, άλλοι

έκει, ως άχρον φύλλα φθινοπωρινά. Με πάγη άρχαία εις την καρδίαν αυτοί. Με άγνείαν άγρίαν εις τάς ψυχάς αυτοί. Κάποτε ό Λυκάμβης ήξίου κανόνος φευγαλέου βλέμματος τόν ποιητήν, αλλά διά νά τόν περιφρονήση περισσότερον. Ό άεργος αυτός, του άρχοντος αυτού τάς θυγατέρας, ουτε νά άτενίση ήτον ήξιος. Στίχους μόνον, τίποτε άλλο, τίποτε! δέν θα έποίηι εκεί επάνω. Και ήσύχαζε!

Τό βλέμμα του έφ' όλους σκαρδαμύσσον συνεχράτει επί τό έργον όλου. Και ως έκυμαγωγείτο από πόθους, της Νεοβούλης του ή καρδιά. . . Και ως έκυλιετο εις κάθε έμπνεύσεως άδυσσον, του ποιητού ή δίκνοια. . . .

Ό θερισμός έκαυσεν. Η γη παρεδόθη εις τά φιλήματα του Φοίβου. Και εις τά σπλάγγνα της νέα ζωή θέρους νέου άνεπλάσσετο. . . Αί ήμέραι διεδέχοντο τάς νύκτας με τά έράσμια άστρα των. . . Αθήνης, εις ένα του όράματός μου κύλισμα, ειδαν πρό του βωμού της Δήμητρος της Χλόης τόν Άρχίλοχον. Ήρχοντο τά Θεομοφόρια και γάμους ίκέτευεν εκεί πρό της Θεάς.

Και έλεγε:

— Ξανθή Θεά, Δήμητερ σταχυοπλόκαμε, άκουσον των τροχάίων ενός εκ των λευκοτέρων λατρευτών σου. Άγαπῶ! Και ή άγάπη μου φθάνει έως του ύψους του ιερωτάτου σου γάμου, έν επικαλούμαι ίκέτης πρό του βωμού σου, ώ Καλλιγένεια! Άγαπῶ! Και εις ή άγάπη μου μυστική ως τά μυστήρια της Γης, ών προίττασαι. Ανά τόν Ούρανόν και την εύράγειαν Γην μετ' όλίγον θα πλανηθής, ζητοῦσα την Κόρην σου. . . . Εις τάς πλάνας σου, ώ σεμνή Δήμητερ, εις τάς θλίψεις σου σ' έξορκίζω, επίνευτον επί τόν ποιητήν σου, οστις μετά τότης σε έψαλε θέρμης, οστις τάς έορτάς σου, ώ έυστέφανε, εξύμνησε και ένίκησε τόσους ποιητάς, κοσμών με τό όνομά σου τούς στίχους του. Έλέησον, ως έλεεις την Φύσιν, γονιμοποιῶσα τά σπλάγγνα της, έλέησον με γονίμως γάμους, ώ ολβιοδέστερα τόν έρωτά μου. . .

Ό πόθος μου προς την Νεοβούλην λαμβάνει μέσα μου όλην την μυστικήν μακίαν κάθε φυσμένου σπόρου, όπως λάμψη και εις ακαταγώνιστος, ώ πολυπότινα, ως τά φίλτρα σου. Τόν πλοῦτον της γονής, ήτις σφίζει μέσα μου ως ήραίστειον, φέρε εις φώς διά γάμων σεμνοτάτων, ώ καλλιτεκνε και δώρησον την Νεοβούλην εις τόν οικέτην σου και κάμψον την σκληρότητα των τοκέων της και λάμψον εις τά μετωπά των με όλην την κίγλην δύο περιπαθώς λατρευμένων. . . .

Και ειδαν εις ένα του όράματός μου κύλισμα ούτωςί τόν Άρχίλοχον εις τροχάιους άνκυσωδόντα τούς πόθους του.

(Έπεται τό τέλος).

Δημήτριος Άνασταδόπουλος ό Άθηναίος.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Τα μαγικά σφαιρίδια.

Κόψατε από ένα πώμα εκ φελλού δύο μικρά σφαιρίδια. Έπειτα λάβετε μικράν λεκάνην κατά τό ήμισυ πλήρη ύδατος και έν μαχαιρίδιον. Ταῦτα μόνον άρκουσί διά τό παρόν παίγνιόν μας.

Ρίψατε έντός της λεκάνης τά δύο σφαιρίδια και πλησιάσατε ταῦτα εις απόστασιν μικράν και άφήσατέ τα. Μετ' έκπλήξεως θα ιδωσιν οι παριστάμενοι ότι ταῦτα πλησιάζουσιν αποτόμως άλληλα και έφάπτονται έπιπλέοντα οὔτω όμοῦ. Έάν κατ' επανάληψιν τά άποσπάσθητε, πάλιν θα πλησιάζουσιν άλληλα.

Λάβετε κατόπιν τό μαχαιρίδιον και βυθίσατε όλίγον την αίχμην του εις τό έν σφαιρίδιον. Είτα κρατήσατε αυτό επί της έπιφανείας του ύδατος και θέσατε τό άλλο σφαιρίδιον εις μικράν άπ'αυτου απόστασιν κρατοῦντες αυτό διά της χειρός ίνα μη προσκολληθῶσιν.

Τότε σύρατε τό διά της αίχμης του μαχαιριδίου κρατούμενον και άφήσατε τό άλλο ελεύθερον. Θέλετε οὔτω ιδει ότι τοῦτο ακολουθεί πιστῶς τό πρῶτον.

Τί λοιπόν συμβαίνει; Άπλούστατον. Ένωπιόν σας εχετε τό φαινόμενον της έλξεως των μορίων ως πάντες θα ένθυμηθῶτε κατά τόν στοιχειώδη νόμον της Φυσικής.

Έάν αλοήψετε τά σφαιρίδια διά λεπτοῦ στρώματος λίπους θελει συμβῆ τό αντίθετον. Διπλαθῆ θ' άπαθῶνται.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Υγιεινή και καθαριότης.

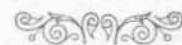
Η σημερινή ήμῶν συμβουλή άπευθύνεται κυρίως προς τούς ένασκούοντας επαγγέλματα, έν οίς μεταχειρίζονται ουσίας βλαβεράς και δηλητηριώδεις πολλάκις, και προς τά παιδία γενικῶς ή μάλλον προς τούς γονεῖς των.

Άπαντες και ιδίως τά παιδία και οι άνωτέρω εργάται, πρέπει νά προσέχουν πολύ νά μη έγγίζουσ τροφάς, χωρίς νά πλύνουν τάς χείρας των πρότερον, νά μη καθαρίζουν τούς ρώθωνας διά του βρωμερού δακτύλου των, νά μη τρίβωσι τούς οφθαλμούς των και νά μη ξέωσι τάς πληγάς των. Φεικασθητε τί μικρόδικ ύπάρχουν επί των χειρῶν εργάτου τυπογράφου, μεταλλουργού, βυρσοδέψου, βορβοροκα-θαριστοῦ, κ. τ. λ. καθώς και επί των χειρῶν των μικρών παιδίων. Άν λοιπόν αι μισματικά αυτά πηγάι συγκοινωνήσωσι με τάς τροφάς ή άπ' εύθείας με τό αίμα των, πῶσαι άσθένειαι δέν δύνανται νά επέλθωσι.

Διά τοῦτο και αι επιδημιαί ασθένειαι προσβάλλουσι μοναδικῶς σχεδόν την τάξιν ταύτην, διά τοῦτο παρατηροῦνται πολυπληθεῖς οφθαλμιαί παρ'αυτοῖς, εκζέματα, και έν

γένει δερμικαί και μη νόσοι. Προσοχή λοιπόν εις τάς χείρας. Πλύνεσθε έπιμελῶς.

Ό Ιατρός σας.

ΟΦΘΑΛΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Χάριτες μυοκτόνος.

Τοιοῦτοι χάρται εύρίσκονται έτοιμοι έν τῷ έμπορίῳ άλλ'επειδή συνήθως οὔτοι περιέχουσιν άρσενικόν, ειςε πολύ επικίνδυνοι μήπως εξ' άπροσεξίας συγκοινωνήσωσι μετά τινος φαγοσίμου ή περιέλθωσιν εις χείρας μικρών παιδίων. Προς πρόληψιν θθεν παντός κινδύνου, κκλόν ειςε νά κκτασκευάζητε μόνον σας άθλαβεῖς μυοκτόνους χάρτας, ως εξής:

Βράζετε 25 δραμια πιπέρι εις 100 δραμια ύδατος επί πολλήν ώραν, ώπτε νά μεινη τό ήμισυ μόνον ύδωρ και έπειτα προσθέτετε και όλίγην ζάχαριν.

Έτός του μίγματος τούτου βρέχετε τεμάχια χάρτου και τά εξαπλώνετε όπου συχάζουσιν μυῖται. Ένώσω δέ ειςε ύγρός ό χάρτης, ύσαι μυῖται έπικαθήσωσιν άποθνήσκουν.

+

Τηλέφωνον άνευ σύματος.

Νέον ασύρματον τηλέφωνον επενοήθη υπό των Ιταλῶν αδελφῶν Τζαμέσκη. Τό σύστημα των βασίζεται επί της χρησιμοποίησεως των κυμάτων του Χέρτς. Η τηλεφωνική συσκευή όμοιάζει πολύ προς τό κοινόν τηλέφωνον, ειςαι μόνον κάπως μεγαλύτερα. Η μεταβίβασις της φωνής έν τούτοις ειςε τελείως σαφής και διαυγής, μόνον όλίγον ασθενέστεροι ειςαι οι ήχοι. Τά μέχρι τούδε πειράματα με άποστάσεις 200—300 μέτρων έδωκαν άριστα άποτελέσματα.

+

Η ύαλος εις την χειρουργικήν.

Άγγλος τις ιατρός προτείνει την χρῆσιν της ύαλου εις τούς χειρουργικούς επιδέσμους. Έκαμε πειράματα με κοινήν ύαλον, την όποιαν επέχρισε με φαινικόν οξύ και έθετο κατόπιν επί της πληγής, ήτις ίατο ταχύτατα χωρίς ν' άφίση ούλην. Ό ιατρός διαχυρίζεται ότι ή μέθοδος του συνεπιφέρει μεγάλην οικονομίαν εργασίας έν τοῖς νοσοκομείοις και ότι αι πληγαί θεραπεύονται εις τό ήμισυ του χρόνου ή άλλοτε. Πλήν τούτου, ότι ή ύαλος έχει τό μέγα προτέρημα, ότι ό ιατρός δύναται νά ίδη την πληγήν, χωρίς νά λύση τόν επιδέσμον.

ΑΠΟ ΤΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΜΟΥ

Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Ἐνταῦθα ἐμέλλομεν νὰ ἀνακριθῶμεν καὶ πάλιν, ὡς μὰς ἔλεγον καὶ εἶτα μετὰ παροχὴν προσωπικῆς τιμῆς ἐγγυήσεως νὰ μὰς ἀφήσουν ἐλευθέρους.

Μὲ ἐτοποθέτησαν εἰς τὸ βῆθος τοῦ διαδρόμου, πρὸ τοῦ ὁποῦ δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν ἐκείντο διάφορα γραφεῖα καὶ ἀνεμένον μετ' ἀγωνίας τὸ τέλος τοῦ δράματός μου, ὅτε αἱ κινήσεις καὶ διελεύσεις διαφόρων προσώπων τῆς ἐξουσίας καὶ τῶν δικαστηρίων μὲ ἐνέβαλον εἰς μεγίστην στενοχωρίαν. Ὅτε δὲ μετ' ὀλίγον ἤρχοντο πρὸς μετέσχαρες ἔνοπλοι στρατιῶται μετ' ἀξιωματικοῦ κρατούντος χάρτην, ἀποτρόπαιος ἰδέα διήλθε τοῦ νοῦ μου, ὅτι ἀντὶ νὰ μὲ ἀπελευθερώσουν θὰ μὲ ὠδήγουν εἰς ἄλλην φυλακὴν ἢ τις εἶδε εἰς ποῖον μέρος καὶ ἀνησύχουν φοβερὰ γυνὴ δὲ τις γραῖα πλησιάζασά με ἤρξατο νὰ μ' ἐρωτᾷ τί ἔκαμα καὶ ἂν θέλω νὰ μὲ ἀπελευθερώσῃ διὰ χρημάτων.

— Κυρά μου, δὲν ἔκαμα τίποτε καὶ ἀφῆσέ με ἡσυχον τῆς λέγω.

Ἄλλ' αὕτη ἐπέμενε διὰ τὸ καλὸν μου, λέγουσά μου, ὅτι θὰ μὲ ἀφήσουν, ἀλλὰ διὰ τὸ ταχύτερον νὰ δώτῃ τὸ σύνθημα μπαχτσῆ.

Μετ' ὀλίγον ἐνῶ ἀγωνιωδῶς πάντοτε ἀνεμένον καὶ πάντων αἱ κινήσεις μοὶ ἐφαίνοντο ὡς προετοιμασίαι διὰ περικτερόν χειροτέρων ἐγκλημάτων μου, δύο περιστεραὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸν διάδρομον καὶ ἐλθοῦσαι ἀνωθὶ τῆς κεφαλῆς μου, πεταχθῶς ἰπτάμεναι μὲ ἀπεθάρρυνον τελείως.

— Αἱ περιστεραὶ, εἶπον, πάντοτε κακὸς οἰωνὸς εἶνε καὶ νῆα ἀπελπίσια διήλθε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Καὶ ὄντως μετ' ὀλίγον ὁ ὀδηγῆσας με ἀξίωματικός ἦλθε καὶ μοὶ λέγει, ὅτι θὰ κοιμηθῶ ἀκόμη μίαν νύκτα εἰς τὰς φυλακὰς καὶ ὅτι τὴν ἐπομένην θὰ μὲ φέρουν ἐκ νέου ἐνταῦθα, ὅπως μὲ ἀπελευθερώσουν.

— Ἄμ' τὸ ἐνόησα, εἶπον κατ' ἐμαυτὸν, αἱ δὲ περιστεραὶ μοὶ τὸ ἐξεδήλωσαν ὡσκότως.

Συνεπῶς μὲ ὠδήγησαν ἐκ νέου εἰς τὰς εἰρηκτὰς τοῦ Ζαπτιέ, καθ' ὅδον δὲ παρεκάλεσα τὸν φύλακά μου ν' ἀγοράσῃ ἐν πακέτον σιγαρέτα καὶ νὰ πῶμεν ἕνα καφέ εἰς τι παρκαίμενον κηπάριον. Δὲν μοὶ τὸ ἠρήθη καὶ τοῦτο μ' ἠνυχαρίστησε πολὺ, διότι μεγάλως ἀνεκουφίσθη ἢ πάσχουσα καρδίᾳ μου.

Εἰσερχόμενοι εἰς τὴν φυλακὴν, ἐγενόμην ἀντικείμενον συμπαθείας καὶ περιεργείας ἐκ μέρους τῶν φυλάκων καὶ τῶν ὑποδίκων, ἀπορούντων πῶς μὲ ἐπανεφέρουν ἐκ νέου ἐνταῦθα ἐπὶ

τῆ διαβεβαίωσει ὅμως τοῦ φύλακος, ὅτι θ' ἀπηλλασσόμην τὴν ἐπιούσαν, ἠνυχαρίστησαν πολὺ, ἐγὼ δὲ περισσότερον.

Τὴν νύκτα ταύτην διήλθον εὐχαριστημένους καλοὶ δὲ τινες ὁμογενεῖς ὑπόδικοι μοὶ παρεχώρησαν καλὴν θέσιν πλησίον τῶν καὶ μὲ παρώτρυνον νὰ ἡσυχάσω ἐκεῖ, σχηματίζων προσκέφαλον διὰ τῶν ὑποδημάτων καὶ τοῦ πανταλονίου μου. Τοὺς ἤκουσα καὶ ἀποῦ διέταξα νὰ μὰς φέρουν ἐκ τοῦ παντοπωλείου τρόφιμά τινα, ἔφαγον μὲ ὀλίγην ὄρεξιν καὶ ἀποῦ συνμιλήσαμεν ἐπὶ ἀρκετόν, κατεκλίθημεν καὶ ἐκοιμήθημεν ἐντελῶς ἡσυχος ὡς νὰ ἐκοιμώμεθα εἰς καλὴν κλίνην. Ὁ νοῦς μου φαίνεται εἶχε περισσοτέρην ἀνάγκην ἀναπαύσεως ἢ τὸ σῶμα μου καὶ δι' αὐτὸ ὁ ὕπνος μου ὑπῆρξεν ἡσυχος καὶ διαρκής.

Τὴν ἐπαύριον περὶ τὸ λυκαυγὲς γενικὴ ἐξέγερσις τῶν φυλακισμένων ἀνεστάτωσε τὴν ἐπικρατοῦσαν τέως ἡσυχίαν τῆς νυκτός καὶ πάντες ἔσπευδον νὰ καθαρισθῶσι καὶ νὰ προμηθευθῶσι τὰ δέοντα.

Πρὸς τὸ ἐσπέρας πάλιν καλοῦμαι ὑπὸ τοῦ δεσμοφύλακος καὶ πάντες οἱ φυλακισμένοι ἤρξαντο μετὰ χαρᾶς φωνάζοντες:

— Ἄντιο, Πρίντεζη, ἀντίο Πρίντεζη, πάει, ὁ Φραγκίσκος μὰς φεύγει.

Ἀποῦ τοὺς ἀπεχαιρέτησα καὶ εἰς τὸ φυλακεῖον μοὶ παρέδωσαν τὴν ράβδον μου διὰ τῶν αὐτῶν διατυπώσεων, τῇ συνοδείᾳ φύλακος, ὠδηγήθη καὶ πάλιν εἰς τὰ εἰς τὰ παρὰ τῇ Ἀγίᾳ Σοφίᾳ ἀνακριτικῶς γραφεῖα, ὅπου ἀνεμένον ἐν τινὶ σκοτεινῷ δωματίῳ ἐπὶ δίωρον, ὅτε καὶ πάλιν περὶ λύγων ἀφᾶς προσέρχονται δύο περιστεραὶ καὶ κἀθιναὶ εἰς τὰς κιγκλίδας τῆς ὑψηλῆς εὐρισκομένης θυρίδος τοῦ δωματίου.

— Κακὸς οἰωνός, εἶπον πάλιν στενοχωρηθεῖς καὶ δὲν ἐπίστευσα, ὅτι καὶ τότε θ' ἀπηλευθερούμην.

Καὶ ὄντως προσῆλθε καὶ μὲ παρέλαβεν ἐκ νέου ὁ φύλαξ, ὅστις μοὶ εἶπεν, ὅτι ἀνεχώρησεν ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος, παρελθούσης τῆς ὥρας καὶ ὅτι καὶ πάλιν θὰ ἐκοιμώμεθα εἰς τὴν φυλακὴν.

Ὡστε ἐκ νέου μὲ μετέφερον εἰς τὸ Ζαπτιέ, ὅπου οἱ ὑπόδικοι τὴν φορὰν ταύτην ἐξερράγησαν εἰς ζωηροῦς γέλωτας καὶ ἐπευφημίας ἐκ χαρᾶς, ὅτι μὲ ἐπανεβλεπον πλησίον τῶν.

Εἶχα γίνεαι ἀντικείμενον περιεργείας.

Τὴν ἐπαύριον πάλιν περὶ τὴν ἡν ὥραν καλοῦμαι ὑπὸ τοῦ δεσμοφύλακος καὶ τότε μὲ ἀποχαιρετοῦν μὲ εὐχὴν νὰ μὴ ἐπανεβλῶ πλέον. Ἄλλ' οὐχ οὕτως ἔδοξε τῷ Διῷ, καθόσον πληθώρα φυλακισμένων εἶχεν ὁμοίως ὀδηγηθῆ πρὸς ἀπαλλαγὴν εἰς τὰ παρὰ τὴν Ἀγίαν Σοφίαν γραφεῖα καὶ περὶ τὴν ἡν ὥραν τῆς ἐσπέρας μετὰ θλίψεως μοὶ ἀναγγέλου, ὅτι δὲν ὑπῆρχε πλέον ὁ ἀπαιτούμενος καιρὸς πρὸς ἀπα-

λαγὴν μου, καὶ συνεπῶς θὰ μὲ ἐπανεφέρουν ἐκ νέου εἰς τὸ Ζαπτιέ. Κατήφεια δὲ μὲ εἶχε καταλάβει καὶ εἶδος ἀπελπίσεως, ὅτι δὲν θὰ ἀπηλευθερούμην τόσον συντόμως. Παρὰ προσδοκίαν ὅμως τὴν ἐπιούσαν κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπίσης ὥραν καλοῦμαι ἐκ νέου καὶ ἐνῶ ἐξηρχόμην τῶν φυλακῶν, ὁ φύλαξ μοὶ εἶπεν ὅτι ἐλπίζει αὐτὴν τὴν φορὰν νὰ μὴ ἐπανεβλῶ καὶ μοὶ ζητεῖ νὰ τῷ δωρῶσω τὴν ράβδον μου, ὡς ἀνάμνησιν. Τῷ τὴν παρεχώρησα μετ' εὐχαριστήσεως καὶ ὄντως τὴν φορὰν ταύτην προσῆλθον εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ ἀποῦ μὲ ἀνέκρινον ὁμοίως, ὡς τὴν πρώτην φορὰν, μοὶ ἐζήτησαν προσωπικὴν ἐγγύησιν πρὸς ἀπελευθέρωσιν μου. Ἐδῶκα ὡς τοιαύτην τὸν Διευθυντὴν τοῦ ξενοδοχείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας τοῦ Πέραν, ὅπου συνήθως διέμενα καὶ φίλον μου κ. Δησθένην Χαλῶν καὶ μετὰ διαφόρους διατυπώσεις καὶ ἀναμονάς, ποῦ μὲν εἰς ἐν γραφεῖον ποῦ δὲ εἰς ἕτερον μὲ μετέφερον ὁμοῦ μετ' ἄλλου τινὸς εἰς τὴν ἀστυνομίαν τοῦ Γαλατᾶ-Σεράϊ ἐν Πέραν, ὅπου καὶ μὲ παρέδωσαν, ἐκεῖθεν δὲ μετ' ὀλίγον καὶ ἀποῦ ἠτοίμασαν τ' ἀπαιτούμενα ἐγγράφα, μὲ ὠδήγησαν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον μου, ἐνθα ὁ κ. Χαλῶς ὑπέγραψεν ἐγγράφον τι ὡς ἐγγυητῆς καὶ οὕτω μὲ ἀφῆκαν ἐλευθέρους.

Ἄλλαν πολὺ δικαίως καὶ εὐλόγως, πᾶς τις θὰ ἐρωτήσῃ, πῶς ἐπὶ τόσας ἡμέρας εἰς ἀθῶος διατέλει εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ δὴ διαβήτης, χωρὶς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει προσενεῖν μὰς καὶ ἡ προσβεία νὰ ἔχουν εἶδῃσιν καὶ πῶς ἐγὼ δὲν ἠδυνήθη νὰ εἰδοποιήσω τοὺς ἐγκαίριως. Ἡ ἀπορία αὕτη εἶνε ὅλος δικαιοσύνη καὶ ἀπαντῶ ἐν ταῖς ἀκολουθείαις.

Ἡ Τουρκικὴ ἀρχὴ ἦτον ἐν τῷ δικαίῳ τῆς καὶ ἴσως ἐπράξεν ἐν τῷ καθήκοντι τῆς.

Ἐν Τουρκίᾳ συμβαίνει καθ' ἐκάστην τοσαῦτα ἔκτροπα καὶ ἐπικίνδυνα ὥστε ἡ ἀστυνομία ὀφείλει νὰ θεωρῇ πάντα ξένον ὑποπτον. Νομίζω ὅτι ἡ ἰδὴ μὰς προσενεὴ ἀρχὴ ὤφειλε ἢ νὰ ἔχη καθεκάστην ἀντιπρόσωτόν της εἰς τὸ Τελωνεῖον νὰ ἐπιβλέπῃ τοὺς εἰσερχομένους καὶ ἐξερχομένους ὁμογενεῖς μὰς καὶ συνεπῶς τοὺς συλλαμβασομένους ἢ νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Τουρκικῆς ἀρχῆς νὰ εἰδοποιῆται ἀμέσως περὶ τῶν ἐκάστοτε συλλαμβανομένων προσώπων καὶ τῶν ἐπακολουθῶν ὑποψιῶν τῆς. Ἡ Α. ἐξοχότης ὁ πρέσβυς ἡμῶν μετὰ τρεῖς ἡμέρας εἰδοποιήθη ὅτι οὗτος παρήγγειλεν ἀμέσως τὸν Γενικὸν ἡμῶν πρέξοντα κ. Φίλωνα νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀποφυλάκισίν μου. Ὁ κ. Φίλων ἐνέτειλε τὰ δέοντα τῷ πρώτῳ αὐτοῦ διερχομένῳ. οὗτος τῷ δευτέρῳ καὶ οὕτω καθεστῆς μέχρις ὅτου ἀπεφυλακίσθη ἐξ ἰδίων μου καὶ παρουσιάσθη παρ' αὐτοῖς τοῦθ' ὅπερ τοῖς ἐφάνη παράδοξον ὅτι ἐφυλακίσθη διὰ τοιοῦτο ἀδικαιολόγητον ζήτημα.

Τὸ δὲ σπουδαιότερον εἶνε ὅτι δὲν κατωρθώθει ἔτι νὰ μοὶ ἐπιστραφῶσι τὰ διάφορα ἐγγράφα, ἐπιστολαὶ καὶ τὰ χειρόγραφα μου ἅτινα μοὶ εἶχον ἀφαίρεθῆ.

Τὴν ἐπομένην προσῆλθον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον οἱ καλοὶ φίλοι καὶ συγγενεῖς κ. κ. Γεώργιος Δαπόλας, Ἰάκωβος Λαγκάδης, Ἀντώνιος Ἀκύλας, Φρ. Ρενοῦάρδος, Ἰωάν. Στεφάνου, Δ. Χαλῶς, Ἰ. Τιτόπουλος, καὶ ἄλλοι ὅπως μὲ ἔδωσι, συλληπηθῶσι διὰ τὰ συμβάντα καὶ μάθωσι τὰ καθέκαστα. Ὁ δὲ κ. Γρυπάρης ὁμολογουμένως ἐπεδείξατο ἐνδιέφερον καὶ ἐνήργησε τὰ κατ' αὐτὸν ἀλλὰ δυστυκῶς ὡς προσῆτον ἦτο ἀργὰ, καὶ εἶχον ἀποφυλακισθῆ.

Καὶ οὕτως ἐπέπρωτο νὰ ἴδω ἐκ τοῦ πλησίον τὰς τουρκικὰς φυλακὰς καὶ δοκιμάσω προσωπικῶς τὰς πικρίας καὶ στενοχωρίας τῶν αἰφνηδῶς καὶ ἀνελπίστως στερουμένων τῆς ἀτομικῆς τῶν ἐλευθερίας. Ἐδει δὲ νὰ ὑποστῶ καὶ πικρίας ἀδίκους καὶ στερήσεις ἀνηκούστους ὅπως μάθω τί ἀξίζει ἡ ἀνάκρισις πρὸς ἀνακάλυψιν ἐνόχου. Συνεπέρανα δὲ ἐκ τούτου, ὅτι ἡ ἀτέλεια τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως εἶναι καὶ τότε νῦν ἔχον παρὰ τὴν καταπληκτικὴν πρόδον τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος εἰς τὸ ζεῖνθ τοῦ μηδέ!

Ἐν Κωνσταντινουπόλει εἶχον ἀνάγκην ἀνακουφίσεως, διασκεδάσεως καὶ ἀναψυχῆς καὶ δὲν ἔλειψαν οἱ καλοὶ φίλοι νὰ μοὶ ἐπιδαψιλευσῶσι τὰς μεγαλειτέρας καὶ προθυμοτέρας τῶν περιποιήσεις καὶ παροχάς. Ἰδίᾳ οἱ κ. κ. Ἰάκ. Λαγκάδης καθηγητῆς, καὶ Γ. Δαπόλας ἔμπορος μὲ προσεκάλεσαν εἰς ὠραῖα καὶ πλούσια συμπόσια εἰς λαμπράς τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐξοχάς, ἐνθα διήλθον εὐχαρίστους ἡμέρας, οἱ κ. κ. Μιχ. Κουμάκης καὶ Θεοδ. Κουρμούζης πράκτορες, ὁμοίως ἐπανειλημμένως μοὶ παρέθεσαν γεύματα καὶ ἐπεριποιήθησαν ἐξαισίως, οἱ κ. κ. Ἄντ. Ἀκύλας καὶ Ἰωάν. Περαντᾶ πολλάκις μὲ προσεκάλεσαν καὶ συνδιασκεδάσαμεν οὕτω δὲ αἱ ὀδυνηραὶ ἐκ τῆς φυλακῆς ἐντυπώσεις ἠλαττώθησαν σημαντικῶς καὶ βαθμηδὸν ἐλησφόρουν αὐτάς.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην μεγάλα προετοιμασίαι ἐγένοντο διὰ τὴν ἐπικειμένην ἐορτὴν τοῦ Σουλτάνου καὶ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Πρίγκηπος Νικολάου.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Οι ξένοι μας.

— Ωραία πόλις. Τί εντυχιμένοι όσοι εμποροῦν νὰ ζοῦν εἰς τὰς Ἀθήνας!

— Δὲν ντρέπεσαι; Οὔτε ἡσυχίαν, οὔτε πεντάρα ἔχουν ποτέ τους ἐδῶ.

— Τότε νὰ ἔλθωμε καὶ ἡμεῖς, Νίκο μου, ὅπου εἰμεθα πάντοτε ἀνήσυχτοι καὶ πτωχοὶ!

— Ὅριστε, Κυρία μου, σὲ ἔφερα καὶ εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. Τώρα τί νομίζεις θὰ ἰδῆς ἐδῶ;

— Ἀδιάφορον, πῆγανέ με εἰς ἓνα τοῦλάχιστον ἀγῶνα καὶ θὰ εὐχαριστήθῃ, νὰ ἰδῶ καὶ ἐγὼ τί πρᾶγμα εἶναι;

— Οἱ ἀγῶνες; Νά, σὰν αὐτοὺς ποῦ ἀγωνίζομαι καὶ ἐγὼ ἀπὸ τότε ποῦ σ' ἐπῆρα. (Ἀναστενάζων) Χωρὶς ὅμως βραβῆτον.

— (Ἐκείνη). Ἀχάριστε!

Οἱ ἐπαρχιώται μας.

— Πολὸν ὠραῖα... Πολὸν ὠραῖα... Ἀμαξᾶ, εἶτοι, ὄλο ἴσια νὰ μᾶς πηγαίνης.

— Ἄμ μπορῶ νὰ σᾶς πηγαίνω στραβὰ; ὅπου ἰδῶ δὲν μᾶς ἀφήνουν κανένα στραβὸ οἱ ξένοι;

Εἰς τὸ σχολεῖον.

— Παιδί μου, δὲν εἶπες λέξιν. Φαίνεται πῶς δὲν ἤγγισες καθόλου τὰ βιβλία σου... Πῶς;

— Μάλιστα, κύριε καθηγητά. Δὲν μᾶς εἶπατε χθὲς, ὅτι ἔχουν μικρόβια: . .

Λόγοι γυναικῶν.

— Τί σκέπτεσθε, ἀγαπητή κυρία, περὶ τῆς κυρίας Χ.;

— Ἀκούσατε. Εἶπε ἐξήκοντα ἐτῶν, ἀλλὰ φαίνεται μόλις εἴκοσι. Ἄν δὲ τὴν ἐρωτήσετε, θὰ σᾶς εἴπῃ, ὅτι εἶνε τεσσαράκοντα. Ἐνδύεται ὅμως ὡς γυνὴ τριακοντούτης καὶ φέρεται ὡς νὰ ἦτο εἴκοσι μόλις!

Ὁ κύριος Μ. ἀνέγνωσεν εἰς μίαν ἐφημερίδα, ὅτι τὰ δικαστήρια τῆς Αὐστραλίας κατεδίκασαν εἰς θάνατον ἓνα κατηγορούμενον, ὅστις συνεζεύχθη τεσσαράκοντα γυναῖκας.

— Ὁρισμένως θὰ ἠδχαριστήθῃ με τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν, εἶπε.

— Πῶς τοῦτο; ἠρώτησε τὸ ἡμιού του.

— Διάβολε, σκέψου, ὅτι ἡ ζωὴ του θὰ κατέοτη ἀφόρητος με σαράντα πεθερές.

Ὁ Σακουλὲς ἀπεφάσισε νὰ ἐπιζητήσῃ ἐπιμόνως παρασημοφόρησιν. Παρουσιάζεται λοιπὸν πρὸς τοῦτο εἰς τὸν Ὑπουργόν.

— Μὰ λυποῦμαι πολὺ, φίλε μου, τῷ ἀπαντᾷ οὗτος, διότι μόνον τεσσαρὰς σταυροὺς θὰ διαθέσωμεν κατ'αὐτάς.

— Ἄ! κύριε ὑπουργέ, ἐμένα μοῦ χρειάζεται μόνον ἓνας.

— Μὰ γυναῖκα, θὰ ντυθῆς λοιπὸν νὰ πηγαίνωμεν; ὁ σιδηρόδρομος θὰ φύγῃ. . .

— Ἐ! καὶ δὲν βλέπεις. . . Μιὰ ὥρα εἶνε τώρα ποῦ ἀρχίσα νὰ ντύνομαι.

Ἰατρικὴ καὶ πολιτικὴ.

— Διὰ τί ὁ λατρός κ. Β. ἔπαυσε τὸν πόλεμον κατὰ τῶν ἀλκοολικῶν;

— Διότι ἐξετέθη βουλευτὴς καὶ δπάρχει φόβος, καθότι ἐλογάριασε τοῦλάχιστον 3,000 ἀλκοολικοὺς ψηφοφόρους εἰς τὴν ἐπαρχίαν του.

Τί νὰ μὴν πιστεύετε.

— Τὰς ὑποσχέσεις τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν καὶ δημάρχων.

— Τοὺς ὄρκους τῶν μικρῶν παιδιῶν καὶ τῶν ὠραίων γυναικῶν.

— Τὰς ὑποφίας τῶν πεθερικῶν.

— Τοὺς διπλωμάτας γενικῶς.

— Τὰς πομπώδεις συμβουλὰς τῶν λατρῶν.

— Περὶ τῶν δικηγόρων. . . οὔτε λόγος.

Εἰς τὸ δικαστήριον.

— Κατηγορεῖσθε, κύριε, ὅτι ἐπειάξατε ἓνα πιάτο εἰς τὸ πρόσωπον τῆς συζύγου σας καὶ τῆς ἐσπίασατε τὴν μύτην.

— Ἐπέταξα, κύριε πρόεδρε, τὸ πιάτο εἰς τὸ θνυμό μου καὶ τῆς ἐσπασα τὴν μύτη. Ναι. Ἦταν ἀτυχη.

— Τί τιμωρία λοιπὸν σοῦ πρέπει;

— Διαζύγιον! . . .

Καὶ ἡ σύζυγος ἐπεμβαίνουσα:

— Ὅχι, κύριε πρόεδρε, μὴ τὸν τιμωρήσετε! Δὲν τὸ ἤθελε! . .

Ὁ κ. Κ. ζητεῖ εἰς γάμον τὴν πλουσιωτάτην δεσποσύνην Ἀθηναῖδα Π.

— Ἀλλὰ, φίλε μου, τῷ παρατηρεῖ ὁ πατήρ της, ἡ κόρη μου ἔχει προῖκα ἐν ἑκατομμύριον, ἐνῶ σὺ δὲν ἔχεις πεντάρα!

— Ἀληθῶς, ἀπεκρίθη ἀμέσως ὁ νέος. Ἄμα ὅμως μοὶ δώσετε τὴν κόρην σας, νομίζω ὅτι θὰ ἔχω.

Εἰς φιλόανθρωπος συνιστᾷ εἰς τινα ὑπουργὸν ἓνα πέννητα ἀπόμαχον.

— Σκεφθῆτε, κύριε ὑπουργέ, ὅτι αὐτὸς ὁ ἀνθρώπος δὲν ἔχει τίποτε ἄλλο διὰ νὰ ζήσῃ παρὰ μόνον τὸν σταυρὸν του. . . καὶ μάλιστα δὲν εἰξεύρω ἂν τὸν ἔφαγε καὶ αὐτόν.

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

— Ἄ! παιδί, αὐτὸ τὸ ψάρι ἦτο ἔκτακτο. . . Πολὺ φρέσκο! Νὰ ἰδοῦμαι ἂν θὰ ἔχετε καὶ τὴν ἄλλη Κυριακὴν, διὰ νὰ ἐπιστρέψω ἀπὸ ἓνα ταξιδάκι. . .

— Μὴ σᾶς μέλλει, κύριε, θὰ σᾶς φυλάξω ἓνα κομμάτι ἀπὸ τὸ ἴδιο!

— Μαμά, γιατί κλείνουν τὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ πεθαίνουν;

— Μ. . . . Διὰ νὰ μὴ βλέπουν καὶ τοὺς φοβούνται.

— Ὅστε τὰ μάτια τῶν τυφλῶν τὰ ἀφίγουν ἀνοιχτά;

ΣΟΦΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ

ΤΑ ΝΑΥΤΟΠΟΥΛΑ

Σε μαυρισμένη θάλασσα... Μια βάρκα εξαλείφει η άμοιρη μοναχή...

Καιροί την έδωσαν πολλοί, φουρτούνες και μυυρίδες... Κουπιά δέν είχε, ούτε πανί, εξάρτια, ούτε κατάρτι...

Όλη τα ναυτίπουλα, τα μαύρα θαρυσμένα... ζερβιά κοτζάζουν και δεκιά το μαύρο παρηγδρι.

Μα μια έλπιδα φτερωτή της λευθεριώς φτερώνει... Α! η ελευθερη καρδιά το χέρι γιγαντώνει.

Τό ένα γίνεται πανί το άλλο το κατάρτι... γρηγοβαλά η λευτεριά στο κάθε της παιδί

Προδόν πελάγη σκοτεινά νύκταις μαυροτυμέναις... Κ' ήσαν οι λόγια μυστικά εδπον ο θεός μίς φέρει

Γαλιζίασεν ή θάλασσα, στρέψην τα χελιδόνια... Κ' ή βάρκα στίφει ένδοξα τό κάθε παλληκάρι.

Και με τραγοδδι λευτεριώς τα τέκνα της μοιρώνει... Καί σως βλογάει απ' την καρδιά με μματομένο χέρι.

Πέρασαν χρόνια διάεκτα και εύντη ή ακόμα... Γλυκογελά γιά τα παιδιά, της δόξης της τ' αστέρια...

Γλυκογελά γιά τα παιδιά, της δόξης της τ' αστέρια... όποδ της κόψαν τα δεσμά μ' άνδρειωμένα χέρια

Ξάφρον, σπαρακτική φωνή τα πύλαγα ξεσχίλει... Μάνα!... πετάξον... σφάζομαι... τό αίμα μου

Σταγόνα κάθε σου παιδιού ποτάμι σχηματίζει... Πόδν τή γενναία αδέρφια μου ή αδερφούς, τό Σούλι...

Τώρα με τόσα θορυπητά, με σχίσαις, με φιλιαις... Καί μισ' στα νία ξεχάσας τα παλιά λημέρια.

Άκούω, δύσμοιρα παιδιά, τη λυπηρή φωνή σας... Πώς σφάζομαι από θεριά με τόση άπανθρωπία.

Άλλά δέν έχω πιά φτερά λεβέντες να πετάξω... Πώς σφάζομαι από θεριά με τόση άπανθρωπία.

Σοφία Οικονομίδου.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

- = Η μεγαθύμος ψυχή δέν γνωρίζει μικρά πάθη.
= Η φιλαργυρία αυξάνει με την ήλικιαν.
= Η φιλία είνε συμπάθεια δύο ψυχών.
= Από κακόν μόνον κακόν περιμένει.
= Δέν υπάρχει φίλος, χωρίς ελάττωμα.
= Η πρόσβλεψις είνε μεγάλη ασφάλεια.
= Η φρόνησις είνε μήτηρ της επιτυχίας.
= Δέν χάνει ποτέ κανείς ό,τι ποτέ δέν είχε.
= Ο θυμός εξευτελίζει τον άνθρωπον.
= Η θάλασσα δέν αγοράζει ψάρια.
= Ο άκούων σοφούς, γίνεται σωφώτερος.
= Ταχύ βχδισμα, ταχύς κόπος.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος δέχεται έντόκους καταθέσεις εις τραπεζικά γραμματικά και εις χρυσόν, ήτοι εις φράγκα και λίρας...

Αί εις χρυσόν καταθέσεις και οι τόκοι αυτών πληρώνονται εις τό αυτό νόμισμα, εις ό έγένεστο ή κατάθεσις εις χρυσόν ή δι' έπιταγής όψεως (Cheque) επί του έξωτερικού κατ' έκλογην του όμολογιούχου.

Τό κεφάλαιον και οι τόκοι των όμολογιών πληρώνονται έν τω Κεντρικώ Καταστήματι και τή αίτήσι τοδ καταθέτου έν τοις Υποκαταστήμασι της Τραπεζης.

ΤΟΚΟΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Table with 4 columns: Deposit type, Interest rate, Term, and Unit. Includes entries like 1 1/2 τοις εκατόν κατ' έτος δια καταθ. 6 μην., 2 τοις εκατόν κατ' έτος, 2 1/2 τοις εκατόν κατ' έτος, 3 τοις εκατόν κατ' έτος, 4 τοις εκατόν κατ' έτος.

Αί όμολογίαι των έντόκων καταθέσεων έκθέσεων εκδίδονται κατ' έκλογην του καταθέτου όνομαστικαί ή άνωνυμοι. (Έκ του γραφείου).

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Έν Κωνσταντινουπόλει

ΔΗΜΟΣΘ. ΧΑΛΑΣ Διευθυντής.

Έξοχον ξενοδοχείον, ευρύχωρον, άνετον, καθαρόν, επί της μεγάλης οδου του Πέραν, μετά λαμπρού έστιατορίου, μαγειρικης έκτάκτου. Περιποίησης και καθαρότης μοναδική.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΔΙΒΟΛΗ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΩΝ

ΕΝ ΚΑΪΡΩΙ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΖΑΓΑΖΙΚΩΙ

Τα σιγαρέτα ταυτα φημίζονται δια την χρίστην αυτών ποιότητα και κατασκευήν. Έκτελει πᾶσαν παραγγελίαν δια τό έσωτερικόν και έξωτερικόν Ακρίβεια και τελειότης. Δοκιμάσατε.

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ "Η ΠΡΟΟΔΟΣ,, Β. ΒΑΚΑΛΗ

Έν Κιάρω, οδός Όσέλι, αρ. 5.

Κατασκευάζονται διάφορα ήδύποτα και οινοπνεύματα εξ άπιστάξεως άρωματικων φυτών μη αναμειγμένων μετ' άλλων τεχνητών άρωμάτων και ουσιών, αλλά μόνον δι' ζγνων φυσικων προϊόντων. Έκτελείται πιστώσ πᾶσα παραγγελία. Τιμαί μέτριαι.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΗ

Προμηθευτιού των άξιωματικων του Αιγυπτιακού στρατού.

Έν Κιάρω. Όδός Μανσοφ Πασσά.

Κατασκευάζει πικνός ειδους και άρίστης ποιότητος υποδήματα μετά μοναδικης τέχνης και στερεότητος, άμιλλώμενα πρός τα καλείτερα ευρωπαϊκά. Δοκιμάσατε να πεισθητε.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ο κ. Ιωάννης Καραζήσης, έμπορος διαφόρων ρωσικων και ξενων οίνων και πνευματωδων ποτών, έν Όδησσώ, φέρει εις γνωνιν της πολυαριθμου πελατείας του, ότι καταγινόμενος εις την διάδοσιν έκλεκτων και άμέμπτων προϊόντων, πρωτίστως δε Έλληνικων, οίον διαφόρων οίνων και των έξαιρέτων Κονιακ του κ. Ανδρ. Καμπά, έπλούτησεν έσχάτως τό κατάστημα του δια της προσθήκης και των Έλαιων του γνωστού έν Ελλάδατι έλαιουργείου των κκ. Δαμαλά και Πλατή, άτινα δια της ευαρέστου και άρωματώδους γεύσεως των, της γνησιότητος και διαυγείας των, δέν λείπουσιν από τας καλειτέρας τραπεζας, αντικαθιστώντα τελείως πάντα τα ευρωπαϊκά.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ «ΦΥΣΕΩΣ»

N. I. M. Βερολίνον. Δελτάριον έλήφθη. Έχει καλώς. Ευχαριστούμεν. Φύλλα 19 και 20 πιστεύομεν ήδη έλάβατε. — Ε. Μ. Κεσαάνη. Έπιστολή έλήφθη. Σας ενεγράψαμεν αναμείνομεν άπάντησιν. — Μ. Κ. Achmoun. Έπιστολή έλήφθη, αλλά θα εξακολουθώμεν άποστολήν, καθόσον ή άνάγκη των πνευμαστικων επιφέρει θεράπειαν. — Φ. Τ. Καρδίσοι. Έπιστολή έλήφθη. Ταχ. γράφομεν. — Α. Δ. Σ. Θεόδωσιαν. Δελτάριον έλήφθη. Έχει καλώς. Ευχαριστούμεν. Φυλλάδια σας έστάλησαν μέχρι του 21ου τεύχους. Αν σας λείπουν έν τω μεταξύ, γράψατέ μας. — Μ. Α. Ρόδον. Δελτάριον έλήφθη. Φύλλα έστάλησαν και θα άποστελλωνται βαθμηδόν τα εκδιδόμενα. Αναμείνομεν συνδρομήν σας. — Α.Κ.Κ. Κωνσταντιαν. Δελτάριον έλήφθη. Έχει καλώς. ως γράφετε, μολονότι και ταχυδρομικώς ταχτικώς. — Α. Μ. Γ. Αγγελόκαστρον. Έπιστολή έλήφθη και ως γράφετε θα αναμείνομεν την Μάιον την άποστολήν των όφειλομένων συνδρομών. — Γ. Η. Αίμνην. Λύσεις έφθασαν κατόπιν δημοσιεύσεως. — Γ. Η. Όδησσόν. Έπιστολή έλήφθη. Προσεγώς θα σας σταίλωμεν και γυναικειάς. — Ι. Α. Κωνσταντιν. Έπιστολή και βιβλιάρια και χρήματα έλήφθησαν μόλις προχθές. Θα φροντίσωμεν δι' όσα γράφετε. — Σ. Κ. Μανσοφ. Αναμείνομεν νεωτέραν σας. Δ. Α. Κιάρω. Δέν σας είδομεν πρό αναχωρήσεως. Αναμείνομεν ένταυθα σχετικά. — Ν. Α. Κιάρω. Έρθάσαμεν αίσίως με ώραιάς αναμνήσεις.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

70. Μαγική εικόν.

Ένας έδραπέτευσε από τήν φυλακήν. Ποῦ εἶνε ;

71. Αἶνιγμα

Ένα γράμμα ἐν λάθῃς
καί πλησίον τούτου, λῦτα
ένα σύνδεσμον ἂν βάλῃς
καί κατόπιν ἄνη λίγα.
"Έθνος τι θά σχηματίσης
φιλικόν καί συγγενές ἐπίσης.

72. Αἶνιγμα

Ἄν αἰνίγματα νά λύνης
εἶνε φυσικόν σου δῶρον
κάμε λῦτα μ' ἐξαπίνης
κάποιος τῶν αὐτοκρατόρων

τοῦ κλεινοῦ μας Βυζαντίου
νά ἐξέλθῃ τοῦ μνημείου

- 1) Γράμμα
- 2) Μέλος τοῦ σώματος
- 3) Δοτική ἐρωτ. ἀντωνυμίας.
- 4) Σύνδεσμος
- 5) Ἄντωνυμία.

73. Γρίφος

Νοῦ σιγή 1 1 σῶμα τί ἢ γῆ ἢ

74. Φύσδην μίγδην

Αυοι — τισο — Μοτεσητηνι

Κ.

ΛΥΣΕΙΣ 19ου ΤΕΥΧΟΥΣ

60. Ἄν-ἀρχή-Κώς. — 61. Ὁ τέτιξ εἶνε ἀνυπόφορος. — 62. Σπεῦδε βραδέως. — 63. Ὁ λαγῶς εἶνε δειλός.

ΛΥΤΑΙ. Ὁ κ. Σπῦρος Βάκας ἐξ Ἀθηνῶν 4, ὁ κ. Κωνσταντόπουλος ἐξ Ἀθηνῶν 3, ἡ Δίς Ε. Δράκου ἐκ Πειραιῶς 4, ὁ κ. Δ. Γεωργιάδης ἐξ Ἀθηνῶν 1 καί ὁ κ. Ε. Ἀποστόλης ἐκ Σύρου 2.

ΜΕΓΑ

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ

κομμωτοῦ καί προμηθευτοῦ τῆς Α. Ὑψηλότητος
τοῦ Κεδίβου καί τῆς Α. Ὑψηλότητος
τοῦ Δουκὸς τοῦ Κορνῶ.

Ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Μεχμέτ Ἀλῆ — Ἀλεξάνδρεια
Αἰγύπτου.

Εἶναι τὸ μεγαλειότερον καί ἀξιοπρεπέστερον
κομμωτήριον. Ἀκρίβεια, καθαριότης καί εὐ-
πρέπεια ἄμεμπτος. Κεῖται εἰς τὴν κεντρικω-
τέραν θέσιν τῆς πόλεως καί ἔχει τὴν μεγα-
λειότεραν πελατεῖαν.

ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η "ΜΠΙΡΖΑ,,
Σ. ΣΠΟΡΔΙΔΗ

Ὁδὸς Πουσκινσκάγια καί
Πολυτεσκάγια ἐν Ὁδησσῶ
ἀριθ. 14.

Κεῖται εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως καί παρὰ τὸν λιμένα. Πλησίον
τῶν θεάτρων καί τῶν βουλευδάρτων. Τηλέφωνον καί φωτισμὸς ἀρίστος.
Καθαριότης, τάξις καί ἀκρίβεια ἄμεμπτος.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
Δ. Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ

ΕΝ ΟΔΗΣΣΩ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

Ὁδὸς Δικατέρνης ἀριθ. 5.
Κατασκευάζονται παντὸς εἶδους ὑποδήματα τοῦ τε-
λευταίου συρροῦ. Δέρματα πρώτης ποιότητος καί ἐργα-
σία μοναδική καί σπεραιτάτη.